

δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟ **ΜΥΣΤΙΚΟ**
στην τσάντα
Dinner & Cocktail
Αμισσού 12, Υμηπτός - 210 762 9905

1922 | 2022

100 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Του Απόστολου Κ. Κοκόλια

Χορηγός αφιερώματος:

Κ.Ε.Δ.Η.Κ.
Κοινωνικής Επικοινωνίας
& Δημοσίων Σχέσεων

Κλάδεμα, μπόλιασμα, καυτόμηση...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΟΛΗ
της Ήλιας Ιατρού

Δηλώνουμε ότι δεν "ξεπουλάμε"
την Καισαριανή...
του Τ. Αλεξανδρόπουλου

Η πινακίδα...
του Γιώργου Πιερράκου

Μικρασιατικές γεύσεις
από τον Σεφ
Λεωνίδα Φραντζολά

Για τον ρόλο των δημοσίων
συγκοινωνιών
του Γιώργου Λέλου

Οι συμβάσεις,
οι φασολάδες και η αλλαγή
του Ανδρέα Λεκατσά

Ποιότητα στο φαγητό από το 1977

ΤΖΙΜΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑ

Π. Τσαλδάρη & Ελ. Βενιζέλου 2, Πλατεία Αγίου Λαζάρου, Βύρωνας - Παραγγελίες - Κρατήσεις τραπεζιών - Διανομή: Τηλ. 210 7658 965

ΩΡΕΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ: 12:30 - 01:00 - ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΑΝΟΙΚΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 12:00

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

3

Η κοκκινοσκουφίτσα αγνοείται...

4

- Για τον ρόλο των δημοσίων συγκοινωνιών
- Κατωπόδης - Δημ. Συμβούλιο: 4-0

5

- Τα «φώτα» εδώ παρακαλώ...
- Οι συμβάσεις, οι φασολάδες και η αλλαγή

6

Φήμες...

7

Δηλώνουμε ότι δεν «ξεπουλάμε» την Καισαριανή...

8

Η πινακίδα

9 - 13

Αφιέρωμα 100 χρόνια προσφυγιάς

14 - 15

Κλάδεμα - Μπόλιασμα - Καρατόμηση

16

- Θοδωρής Κουρεντζής. Μια διάνοια από τον Βύρωνα
- Τα μικρά πράγματα στη ζωή

17

Περί τέχνης και άλλων. «Κραυγές»

18

Αθλητικά «Αθηναϊκός»

19

Είχε ποτέ το Άλσος Παγκρατίου αρκούδες;

20

Λεωνίδας Φραντζολάς:

21

Άστρων ψιθυρίσματα

23

Αγορά

editorial

Καλό καλοκαίρι φίλες και φίλοι!

Ας το θυμόμαστε κι' αυτό, γιατί έτσι όπως πάνε τα πράγματα μπορεί και να μας ξεφύγει!

Πόλεμοι, ακρίβεια, αρρώστιες και όλες οι καθημερινές δυσκολίες, μπορεί να κάνουν τη ζωή μας μονοδιάστατη: με έναν και μοναδικό στόχο δηλαδή, να επιζήσουμε! Και να «ξεχάσουμε» καλοκαίρια και χειμώνες, αγάπες κι έρωτες, προγόνους κι' απογόνους, χορούς και τραγούδια, να «ξεχάσουμε» πως είναι να ζούμε τη ζωή. Τη ζωή μας!

Να μην χάσουμε τη μνήμη μας! Χαμένη μνήμη σημαίνει χαμένο παρόν και χαμένο μέλλον!

Και δεν αρκούν τα πανηγύρια και οι μεγαλόστομες «απαγγελίες» για τα 100 χρόνια της προσφυγιάς. Την προσφυγιά τη ζούμε καθημερινά. Και δεν εννοούμε μόνο τα κύματα προσφύγων που γράφουν την σύγχρονη ιστορία της Ευρώπης και του πλανήτη ολόκληρου.

Προσφυγιά δεν είναι η οικονομική ανέχεια και η φτώχεια που βαθαίνει στη χώρα; Προσφυγιά δεν είναι η ανεργία; Προσφυγιά δεν είναι η συνεχιζόμενη μείωση των θέσεων στα πανεπιστήμια και η υποβάθμιση της παιδείας; Προσφυγιά δεν είναι η έλλειψη προστασίας της υγείας μας και οι χιλιάδες νεκροί απ' τον κορωνοϊό; Προσφυγιά δεν είναι η «αγνόηση» του πολιτισμού μας, ακόμη κι' αυτού του σμυρναϊκού πολιτισμού, που, τώρα με την ευκαιρία των 100 χρόνων, κάποιοι «ηγέτες του έθνους» θα εκθειάζουν; Προσφυγιά δεν είναι το κακό χάλι των συγκοινωνιών, των επικοινωνιών, των μετακινήσεων εντός των μεγάλων πόλεων;

Προσφυγιά δεν είναι που δεν μπορούμε να ονειρευτούμε, να «σχεδιάσουμε» το μέλλον των παιδιών μας, να «ταξιδέψουμε» με ποιήματα και μουσική, να γευτούμε τη γλύκα της ζωής;

Επειδή λοιπόν η προσφυγιά δεν είναι καλή, ας κάνουμε ότι μπορούμε, ξεκινώντας απ' το σπίτι μας, απ' τους Δήμους μας για να φέρουμε τη ζωή μας ξανά τις Κυριακές!

”

Για την καθημερινή σας,
τοπική - και όχι μόνο - ενημέρωση:
www.dimoskaipoliteia.gr
f dimoskaipoliteia.byron
dimoskaipoliteia

Έκδοση:
ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΒΙΤΣ
MV COMMUNICATIONS
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ 73, ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Επικοινωνία:
dimoskaipoliteia.byron@gmail.com
τ. 6936 717421, 6934 717873

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα Δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ απηχούν τις απόψεις των συντακτών τους και δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της εφημερίδας. Την ευθύνη για τα ευνοήματα άρθρα φέρουν αποκλειστικά οι συντάκτες τους. Η εφημερίδα είναι στη διάθεση κάθε άλλης άποψης, εφόσον κατατίθεται ευνοήματα.

Η “Κοκκινοσκουφίτσα” αγνοείται...

Του **Αντώνη Ι. Αντωνόπουλου**
m: aantoniopoulos10@gmail.com

Πάμε δεξιά; Πάμε Αριστερά; 'Η μένουμε Κέντρο; Για τα άκρα δεν κάνω λόγο διότι έχουν “ενοχλητικές γωνίες”.

Στις μέρες μας όπου η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών “αράζει στο καναπέ” γυρνώντας τη πλάτη στη πολιτική, πόσο επίκαιρος είναι σήμερα ο πολιτικός διαχωρισμός σε “δεξιά και αριστερά”. Τι σημαίνει η εμφάνιση του Κέντρου στη ρητορική των κομμάτων που είναι σε τροχιά εξουσίας; Σε μια χώρα που μέχρι πριν τρεις δεκαετίες ήταν χωρισμένη σε “πράσινα, μπλε και κόκκινα καφενεία” και σήμερα ο πολιτικός διάλογος διαπνέεται από εμφυλιοπολεμική λογική -ψύχραιμα ρωτάω- διακρίνει κανείς ελπίδα για σωτηρία;

Για την ιστορία, ο διαχωρισμός δεξιάς-αριστεράς δημιουργήθηκε το 1789, με τη Γαλλική Επανάσταση όταν οι υποστηρικτές του βασιλικού βέτο στέκονταν στα δεξιά της Εθνοσυνέλευσης και οι αντίπαλοι τους στην αριστερή πλευρά. Έκτοτε, ο διαχωρισμός αυτός επιβλήθηκε σε όλη την φιλοσοφική θεώρηση της πολιτικής.

Στην πορεία των χρόνων οι μεν Δεξιοί έγιναν οι εκπρόσωποι του αδηφάγου καπιταλισμού και οι Αριστεροί με τις όποιες παραλλαγές τους πήραν πάνω τους τον αγώνα για την κοινωνική δικαιοσύνη και την αξιοκρατία. Οι αγώνες τους βάφτηκαν με αίμα. Ειδικά στη χώρα μας αυτός ο φόρος αίματος ήταν ιδιαίτερα βαρύς. Και όμως ορισμένοι, πάνω από το βωμό αυτών των θυσιών διαπράττουν ύβρη, επιχειρώντας με τα επιχειρήματα και τη βία του παρελθόντος, να χτίσουν ή να διατηρήσουν τις καριέρες τους στο σήμερα. Νισάφι πια!

Οι “ημέρες καριέρας” στη πολιτική, με τον τρόπο που ξέραμε μέχρι σήμερα αρχίζουν να οδεύουν προς το χρονοντούλαπο της ιστορίας. Και όποιος κατάλαβε, κατάλαβε.

Με λίγα λόγια ήρθε ο καιρός να ξαναγνωριστούμε! Τα κοινωνικά αιτήματα παραμένουν πάντα ίδια. Το μόνο που άλλαξε είναι η δομή, η ένταση και η “μεταμείωση του κακού λύκου”... Η “Κοκκινοσκουφίτσα” αγνοείται ...! Η πόλωση γύρω από το δίπολο “δεξιά-αριστερά” βολεύει καταστάσεις και εκείνους που οι φιλοδοξίες τους περιορίζονται στο κομματικό βόλεμα και το παρονομαστικό.

Στα χρόνια που έρχονται και τα όσα θα φέρουν μαζί τους, το ιδανικό θα είναι να υπάρχουν έξυπνες κυβερνήσεις και υποψιασμένοι πολίτες. Η Γαλλία που έχει μακρά παράδοση στην κουλτούρα της πολιτικής, στις πρόσφατες εκλογές με μπροστάρη τον Μακρόν, έδωσε ένα άλλο στίγμα που ξεπερνά κατά πολύ το ιδεολογικό δίπολο και δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο. Μάλιστα και ο ίδιος Εμ. Μακρόν υποστήριξε πως «ο νέος πολιτικός διαχωρισμός είναι μεταξύ αυτών που φοβούνται την παγκοσμιοποίηση και αυτών που βλέπουν την παγκοσμιοποίηση ως ευκαιρία».

Σε κάθε περίπτωση η “έξυπνη πολιτική” δεν είναι απαίτηση, είναι ανάγκη. Ο έξυπνος πολιτικός για να λειτουργήσει και να αποδώσει θέλει έναν πολίτη που να “μη τρώει αμάσητο το κουτόχορτο”. Κανείς δεν πιστεύει τα μεγάλα λόγια. Αλλά με τη κουτοπονηρία που μας έχουν μολιάσει θεωρούμε ότι όποιος τάζει λαγούς με πετραχήλια, μπορεί στο τέλος να βάλει στο πιάτο μισό κουτοπουλάκι...Αν λοιπόν νιώθουμε ικανοποιημένοι με τη “μισή μερίδα”, τότε είμαστε άξιοι της τύχης μας. Αν όχι, τότε ήρθε η στιγμή να ξαναγνωριστούμε....!

ΣΤΑΘΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Θα την βρείτε σε όλους τους διαφημιζόμενους επαγγελματίες, στο Δημαρχείο και σε δημόσιες υπηρεσίες (ΚΕΠ, ΟΑΕΔ, κλπ).

● ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΡΟΥΛΑ ΜΑΚΡΗ

■ Καρέας, 210 7600150
■ Βύρωνα, 210 7626623
■ Παγκράτι, 210 7010660
■ Παγκράτι, 210 7520100

● ΤΟ ΔΙΚΤΑΜΟ

Καραολή & Δημητρίου 63
210 7658530

● ST' ART TEAM COFFEE

Φορμίωνος 90, 210 7667906

● Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΧρEMONIDOU 63, 210 7664052

● ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Ευαγγελικής Σχολής 12
Πλ. Αγίου Λαζάρου, Τ. 213 0457829

● ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ιθώμης 16, Βύρωνα
210 7623246

● SOMI BREAD

Τρώλου 35, 210 7656136
Ιθώμης 7, 213 044848

● MOUNT

Ταταούλων 3, Βύρωνα
210 7600027

● ΚΑΤΣΙΚΑΚΙΑ

Λεωφ. Καρέας 96, Καρέας
210 7669222 - 210 7651414

● BOOMERANG

Καραολή & Δημητρίου 59,
Βύρωνα, 211 1156907

● MINI 13

mini market & coffee delivery
Δαυλείας 13 Βύρωνα, 213 0105906

● ΠΑΛΛΑΒΗ ΜΑΪΜΟΥ

Λ. Κύπρου 47, Βύρωνα
211 0124096

● ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
Αγ. Σοφίας 9 & Χρ. Σμύρνης,
Βύρωνα, 210 7601661

● ΤΥΡΟΠΩΛΕΙΟ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

Ιθώμης 16 Βύρωνα, Τηλ. 210 7610107

● ΒΥΡΩΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟ - ΟΥΖΕΡΙ

Ερμού 32, Πλατεία Φατσέα,
Βύρωνα, Τηλ: 21 0766 8752

● THERAPIS - GENERAL HOSPITAL

πληθύνον στάσης Μετρό “Ευαγγελισμός”
Αστυδάμαντος 83 - Τηλ. 210 7291111

Δ. Δημάκας - Α. Στάθης

Σας περιμένουμε στο κατάστημά μας, όπου θα βρείτε μεγάλη ποικιλία σε γυαλιά ηλίου και οράσεως!

ΕΠΙΦΕΛΗΘΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΑΣ!

Αγ. Σοφίας 29-33, Βύρωνα
210 7665381

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΥΡΩΝΑ

Αγίας Σοφίας 9 & Χρυσοστόμου Σμύρνης

τηλ. 210 7601661

Δείτε στη σελίδα μας τις προσφορές μας!

GS
GOLD SPOT

Αγορά χρυσού - Ενεχυροδανειστήριο

ΜΑΡΟΥΣΙ

Θησέως 28
τ. 212 1040 444

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Λεωφ. Μεσογείων 76
τ. 211 1828 800

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Φιλολάου 39Α
τ. 211 41 80000

Τηλ. 24ωρης εξυπηρέτησης:

699 695 9090

ΑΜΕΣΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ
ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ

Λίρες, χρυσασφικά, ασημικά,
ασημένια σκεύη, διαμάντια,
ρολόγια, νομίσματα, ενέχυρα, κτλ.

www.goldspot.gr goldspot19@gmail.com

Για τον ρόλο των δημοσίων συγκοινωνιών

του **Γιώργου Λέλου**

Γραμματέα Δημοτικού Συμβουλίου δήμου Βύρωνα

Στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας είχα γράψει σχετικά με την επιχειρηματικότητα στην πόλη μας. Θα συνεχίσω με ένα άλλο σημαντικό ζήτημα, που είναι οι δημόσιες - αστικές συγκοινωνίες και ο ρόλος τους σε μία σύγχρονη πόλη.

Όταν πρωτοεμφανίστηκε η δημόσια συγκοινωνία είχε ως στόχο την εξυπηρέτηση των πολιτών, που δεν χρησιμοποιούσαν αυτοκίνητο. Στην πορεία όμως, με τις αλλαγές που έγιναν στην κοινωνία, ο ρόλος της άλλαξε κι έγινε συμπληρωματικός μιας πολιτικής απέναντι στο ΙΧ, με στόχο τον περιορισμό της χρήσης του και την υποκατάσταση του, κυρίως σε κορεσμένες περιοχές. Σήμερα οι δημόσιες - δημοτικές συγκοινωνίες έχουν ιδιαίτερη σημασία, για την δομή και το χαρακτήρα των σύγχρονων πόλεων αλλά και την εξέλιξή τους, προσφέροντας σημαντική βοήθεια στο πρόβλημα της έλλειψης χώρου των σημερινών πόλεων και τον περιορισμό του ΙΧ.

Τα οφέλη, που προσφέρει η δημόσια συγκοινωνία, είναι πολλαπλά και αφορούν τομείς όπως ο κοινωνικός, ο οικονομικός, ο περιβαλλοντικός και ο χωροταξικός.

Αποτελεί δημόσιο έργο και αγαθό, που υποστηρίζει μια από της βασικότερες αστικές δραστηριότητες. Με τη χρήση της δημόσιας συγκοινωνίας οι κάτοικοι «εκπαιδεύονται» σε συμπεριφορές, τις οποίες οι πόλεις του αύριο - με δεδομένο τον επιθετικό τρόπο που αναπτύσσονται - θα έχουν εξαιρετικά μεγάλη ανάγκη σε όλους τους τομείς της λειτουργίας των, καθώς οι πολίτες πέρα απ' την ευαισθητοποίησή τους προς το «κοινό καλό» αναδεικνύουν και τον σεβασμό τους προς τον δημόσιο χαρακτήρα των πόλεων κάτι που καθιστά την κοινωνία δικαιότερη καθώς στις δημόσιες συγκοινωνίες αμβλύνονται οι κοινωνικές ανισότητες.

Οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης αλλά και οι επισκέπτες της έρχονται πιο κοντά στη δημόσια ζωή και την καθημερινότητα της, κάνοντας τον δημόσιο χώρο πιο φιλόξενο και πιο οικείο.

Στηρίζεται η ανάπτυξη του τουρισμού (θυμίζω εδώ το θέατρο βράχων) και η αύξησή του, ποσοτικά και

ποιοτικά, χωρίς να επιβαρύνονται οι αστικές δομές.

Οι δημόσιες συγκοινωνίες είναι σήμερα το «όπλο» ενάντια στην αλόγιστη χρήση του Ι.Χ. πράγμα το οποίο έχει τεράστια σημασία στις σύγχρονες πόλεις, κάνοντάς τις λιγότερο θορυβώδεις και πιο καθαρές, βελτιώνοντας έτσι το αστικό περιβάλλον και την ποιότητα ζωής των κατοίκων.

Τέλος δεν πρέπει να ξεχνάμε σημαντικό το ζήτημα της μείωσης της κατανάλωσης ενέργειας και ρύπων και τα ουσιαστικά οικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη, που προκύπτουν από τη μείωση αυτή της χρήσης του Ι.Χ. τόσο για τους πολίτες όσο και για τους δημόσιους φορείς.

Με όλα τα παραπάνω, θεωρώ πως η δημοτική συγκοινωνία πρέπει να είναι από τους πρωταρχικούς στόχους της διοίκησης του δήμου και είναι απαραίτητο αυτό που ζούμε στην πόλη μας, να λειτουργεί μόνο μια γραμμή κι ένας ολόκληρος στόλος λεωφορείων, πληρωμένων με δημόσιο χρήμα, να σκουριάζουν εγκαταλελειμμένα στο παρκινγκ του δήμου.

αυτοί έφεραν το πολεοδομικό σχέδιο, στο οποίο δεν είχαν προβλέψει νέα σχολεία, νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς, νέα νηπιαγωγεία, θεωρώντας ότι έχουμε αρκετά από αυτά στο Βύρωνα.

Είναι σαφές ότι δεν έχουν την ικανότητα να διοικήσουν αυτή την πόλη, είναι όμως εξίσου σαφές ότι η αντιπολίτευση δεν έχει την ικανότητα να αναδείξει στους βυρωνιώτες την πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να έρχεται κάθε φορά προ τετελεσμένων γεγονότων και να είναι υποχρεωμένη να υπερψηφίζει αυτά που η δημοτική αρχή, ουσιαστικά, τους επιβάλει. Και το λέω αυτό γιατί κανονικά πόσο δύσκολο είναι όταν έχουμε φτάσει στην τελευταία στιγμή με καταψηφίσουν οποιαδήποτε πρόταση της δημοτικής αρχής. Είναι σαν να λες ότι με τη στάση μου, δεν θα επιτρέψω να βρουν στέγη τα νήπια. Όμως, όταν είναι φανερό, ότι δεν μπορείς να έχεις καμία εμπιστοσύνη σε αυτά που σου υπόσχεται η δημοτική αρχή, κάτι πρέπει να κάνεις, κάπως πρέπει να αντιδράσεις, να αντισταθείς. Δεν είναι δυνατόν να άγεσαι και να φέρεσαι από μια ομάδα, η οποία είτε αδιαφορεί, είτε αδυνατεί να φέρει εις πέρας την αποστολή της. Στο τέλος, εκείνο που καταφέρνεις είναι να γίνεις συνενοχός της, με αποτέλεσμα η ζημιά, που κάνεις στο δήμο, να είναι μεγαλύτερη από αυτή που θα έκανες εάν τους είχες αναγκάσει να κινηθούν, δηλώνοντας ξεκάθαρα την άρνησή σου να συναίνεσεις σε λύσεις, οι οποίες είναι επιεικώς απαράδεκτες.

Άννα Δημάκη
Φιλολόγος

Τα «φώτα» εδώ, παρακαλώ!!!

Η ανάληψη καθημερινότητα πανταχού παρούσα. Αμείλικτη. Ασυγκίνητη. Ταχύτατη. Πόσες σκέψεις μάς περνούν καθημερινά από το μυαλό, και όλες πεζές... (Α! Και πεζή...) Ασήμαντες, εν τέλει. Το μόνο σημαντικό, ίσως, οι λιγότερες στιγμές που τα μάτια σου μπορεί να πέσουν στον καθρέφτη, να σε δεις... Αν είσαι τυχερός, μέσα σε αυτήν την ύπουλη καθημερινότητα που σου καταβροχθίζει τον χρόνο, μπορεί να σταθεί το βλέμμα σου και λίγο στο παιδί σου... Στο έφηβο παιδί σου, σε αυτό που σε λίγες μέρες θα δώσεις Πανελλήνιες!

Θα σκεφτείς πώς πέρασε ο χρόνος έτσι γρήγορα, πώς μεγάλωσε, πώς ομόρφυνε, και, τώρα... πώς θα περάσει αυτήν τη μεγάλη δοκιμασία... Θα το θαυμάσεις το παιδί σου! Όχι ότι πριν δεν το έκανες. Αλλά τώρα δεν θα ξεστομίσεις αυτό το «αλλά» που χαλάει πάντα τα πάντα...

- Είσαι τέλειος στην Φυσική, αλλά στα Αρχαία;

-

- Για βάλτες είσαι πρώτη, αλλά στα μαθήματα;

-

- Εντάξει, με το διάβασμα το 'χουμε, αλλά καμιά δουλεια δεν θα κάνεις να με βοηθήσεις;

- Μα, βρε μαμά, βρε μπαμπά, με τίποτα δεν είστε ευχαριστημένοι;

Και τώρα που ήρθε η ώρα να ξεκινήσει αυτή η δοκιμασία για γερά νεύρα, θα ήθελες να πάρεις εσύ τη θέση του... Μακάρι να μπορούσες να δώσεις εσύ τις Εξετάσεις... Να μην απογοητευτεί το παιδί... Να μην πληγωθεί... Μόνο να χαιρέται! Κατά βάθος ξέρεις ότι μοιραία αρχίζει να αναλαμβάνει μόνο του τις ευθύνες του και αυτό αντί να σε ανακουφίζει σε βαραίνει...

Και έρχεται η ευτυχής στιγμή της επιτυχίας! «Περάσαμε» θα λες και θα γεμίζει το στόμα σου, γιατί είναι και αλήθεια! Μπορεί εσένα να σε ταλαιπώρησε η καθημερινότητα, για να του παράσχεις όλα τα εφόδια, μπορεί να δούλευες πολύ και να μην το έβλεπες όλη μέρα, μπορεί να είχες πολλές απαιτήσεις, αυτό όμως τα κατάφερε... Μαζί τα καταφέρατε! ...και φτάσατε μέχρι εδώ...

Αυτές οι μέρες είναι κρίσιμες... Αυτές τις μέρες τα παιδιά δίνουν τον αγώνα για την είσοδό τους στην ακαδημαϊκή ζωή, σε όποιον τομέα επιλέξουν. Αυτές τις μέρες «τα φώτα» είναι στραμμένα σε αυτά, για να μπορούν μετά να φωτίσουν και άλλους ανθρώπους που θα τα χρειαστούν! Για να μην υπάρχουν πια σκοτάδια, παρά μόνο το ανεξάντλητο φως της Γνώσης!

Καλή επιτυχία σε όλα τα παιδιά που δίνουν εξετάσεις αλλά και σε όσα επέλεξαν να ακολουθήσουν έναν άλλον έντιμο δρόμο για να προσφέρουν στην κοινωνία! Τον δικό τους δρόμο στην ζωή!

ΟΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ, ΟΙ ΦΑΣΟΛΑΔΕΣ, ΚΑΙ Η ΑΛΛΑΓΗ...

Του ανήσυχου Βυρωνιώτη

Ανδρέα Λεκατσά

Νάμαστε λοιπόν, 3 χρόνια μετά τις εκλογές του 2019 και την ΟΡΙΑΚΗ επικράτηση της παράταξης Κατωπόδη. Η πρώτη σκέψη που έρχεται στο μυαλό κάθε αυτοδιοικητικού αλλά και κάθε δημότη είναι ο απολογισμός του έργου που παράχθηκε αυτήν την τριετία.

Η θητεία των Δημάρχων για την τρέχουσα δημοτική περίοδο επισκιάστηκε δίχως καμία αμβολία από την πανδημία. Αυτή όμως η δυσάρεστη πραγματικότητα, για την δική μας δημοτική αρχή, έφερε ΘΕΤΙΚΑ αποτελέσματα, αφού με την λήξη της τετραετίας το μεγαλύτερο «έργο» της θα είναι οι ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ COVID και οι προσλήψεις «ημετέρων», με τις ευλογίες της κυβέρνησης βέβαια.

Κανένας σχεδιασμός δεν έχει υλοποιηθεί μέχρι τώρα. Η πλατεία Φατσέα προχωράει «κουτσαίνοντας», ήδη έχει πάρει παράταση από τέλος Απριλίου σε τέλος Μαΐου (εγώ προσωπικά για τέλος Σεπτεμβρίου την βλέπω). Μετά βίας και χωρίς κανέναν προγραμματισμό εγκρίθηκε από το δ.σ. η οικοδόμηση του νέου σχολείου στον «Χαραλαμπόπουλο», έργο για το οποίο 4 χρόνια τώρα δεν έχει γίνει διαγωνισμός για ανάθεση.

Ηλεκτροφωτισμός, σκουπίδια, δημοτική συγκοινωνία σε ΠΡΩΤΟΓΟΝΗ κατάσταση. Το 2023 λήγει η άδεια λειτουργίας του σταθμού μεταφόρτωσης απορριμμάτων και όπως δείχνει η κατάσταση θα τρέχουμε όπως πάντα τελευταία στιγμή να βρούμε λύσεις «μπαλωμάτος».

Όσον αφορά το πολυδιαφημισμένο «νοικοκύρεμα» στα οικονομικά μας, 9,5 χρόνια με τους «νοικοκυραίους» το παραμύθι των «ΔΑΝΕΙΩΝ ΧΑΡΔΑΛΙΑ» έπαψε να έχει δράκο, (αποπληρώνονται με πλείστους όσους ευνοϊκούς όρους κατά την διάρκεια της 9ετίας), και ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ έπαψαν να αποτελούν άλλοθι για την έλλειψη αποδοτικότητας της δημοτικής αρχής.

Η αλληλεγγύη προς τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες εξαντλείται στις φασολάδες που μοιράζει καθημερινά αφειδώς η δημοτική αρχή. Η πρόνοια και η υποστήριξη στους αδύναμους συμπολίτες μας, βασικός τομέας ευθύνης της, περιορίζεται στις ευχές και στα όμορφα λόγια. Τρανταχτό παράδειγμα η πρόσφατη χιονόπτωση κατά την οποία γίνανε μάρτυρες τραγελαφικών καταστάσεων, με το τηλεφωνικό κέντρο του δήμου ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΑΝΤΑΕΙ στις κλήσεις των δημοτών, και παγιδευμένοι δημότες να διαμαρτύρονται στα κοινωνικά δίκτυα.

Ανυπαρκτές οι διαβουλεύσεις με συλλόγους και φορείς της πόλης μας. Οι αποφάσεις παίρνονται με το «έτσι θέλω» δίχως την παραμικρή ενημέρωση, ακόμα και εν αγνοία του δημοτικού συμβουλίου, το οποίο μάλιστα προσφάτως αναγκάστηκε μετά από πρόταση-ψήφισμα της παράταξης «Μαζί για τον Βύρωνα» του Μίλτου Μπαντή να υπερψηφίσει λόγω ξεκάθαρης έλλειψης εμπιστοσύνης καθαρή ΕΝΤΟΛΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ προς την δημοτική αρχή για τις υπερασπιστικές θέσεις μας εν όψει του δικαστηρίου για τον Λόφο Κοπανά.

Οι ανάγκες της εκπαιδευτικής κοινότητας όχι μόνο δεν καλύπτονται αλλά η κατάσταση βαίνει

διαρκώς προς το χειρότερο. Σύμμαχος της δημοτικής αρχής εδώ η ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ.

ΤΡΑΓΙΚΗ ποιότητα ασφαλτοστρώσεων σε πολλές γειτονίες, με αμφιλεγόμενη ποιότητα και ελεγχόμενη αξιοπιστία εργολάβων συνθέτουν τον άκρως επικίνδυνο οδικό χάρτη της πόλης μας. Η Δημοτική μας Συγκοινωνία, τα οχήματά και τα μηχανήματα έργου σε ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ κατάσταση.

Την ώρα που οι ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ σε μέγεθος γάτας έχουν γίνει μόνιμοι κάτοικοι των δρόμων του Βύρωνα μας, ειδικά όπου ανοίγονται τρύπες για έργα, ο δήμαρχος αποφάσισε ότι η προτεραιότητά μας είναι να φτιάξουμε ΜΟΥΣΕΙΟ στην πόλη μας. (Κάνοντας και τις απαραίτητες προσλήψεις, φυσικά «ημετέρων»).

Την ώρα που άλλοι δήμαρχοι διεκδικούν και ΕΚΤΑΜΕΙΟΥΝ κονδύλια για τον ψηφιακό μετασχηματισμό και τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών τους, στον δικό μας δήμο δεν έχει καν εκπονηθεί μια προμελέτη.

Ούτε λόγος βέβαια για την επανασύσταση της Δημοτικής Αστυνομίας. Με πολύ αγώνα και παρεμβάσεις της παράταξης της ελάσσονος αντιπολίτευσης του Μίλτου Μπαντή προσελήφθησαν κάποιοι ελάστοι σχολικοί φύλακες, την ώρα που η εγκληματικότητα φτάνει στις πόρτες μας και οι κάθε λογής αυθαιρεσίες εντός των ορίων της πόλης μας πληθαίνουν.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις και φεστιβάλ ακολουθούν την παλιά καλή, δοκιμασμένη λογική. ΑΥΤΟΥΣ ΞΕΡΩ, ΑΥΤΟΥΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ με κύριο μέλημα την προβολή της γνωστής υποκολλητούρας για να χαϊδεύουμε αυτιά.

Μέσα σε όλο αυτό το αποτρεπτικό για έναν οικογενειάρχη πλαίσιο, πολλώ δε μάλλον για μια εργαζόμενη μητέρα, μεγαλώνουμε γενιές παιδιών εκτεθειμένων σε πολλαπλούς κινδύνους, και με έλλειψη παιδείας και καθοδήγησης.

Οι κατά τα άλλα συμπαθείς συμπολίτες μας που διοικούν τον δήμο ίσως να έχουν κάθε λόγο να είναι περήφανοι για το έργο τους. Εμείς διαφωνούμε, έχουμε πρόταση για ΑΝΑΠΤΥΞΗ και ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ. Σε κάτι παραπάνω από έναν χρόνο, ο λόγος θα περάσει στους πολίτες του Βύρωνα.

Μεχρι τότε αξία θα έχει να παρατηρήσουμε εάν θα συνεχιστούν οι χαιρετούρες και οι χαμογελαστές φωτογραφίες αντιπολιτευόμενων συμβούλων με την ΥΠΟΛΕΙΠΟΥΡΓΟΥΣΑ δημοτική αρχή. Θα συνεχιστεί η συμπεριεση-υπερψήφηση προτάσεων του δημάρχου ο οποίος ψάχνει συνεχώς την τελευταία στιγμή για στήριξη στις αόριστες και ουτοπικές του προτάσεις;

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΘΕΛΟΥΜΕ. ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΝ ΒΥΡΩΝΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΕΛΙΚΑ;

Είναι ευχαριστημένος με τις ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΗΜΕΤΕΡΩΝ και τις ΦΑΣΟΛΑΔΕΣ ο λαός του Βύρωνα ή μήπως ήρθε η ώρα να βαδίσουμε **ΕΝΩΜΕΝΟΙ για την ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ;** Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

Κατωπόδης - Δημοτικό συμβούλιο: 4-0

του **Σωτήρη Παπαμιχαήλ**

Κατωπόδης - Δημοτικό Συμβούλιο 4-0, 5-0, έχουμε χάσει την μπάλα πια!

Θα μου πείτε τι γράφω τώρα, λες και μιλάμε για ποδοσφαιρικό αγώνα, η αλήθεια όμως είναι ότι αν ήταν ποδοσφαιρικός αγώνας ο Κατωπόδης θα είχε κατατροπώσει το δημοτικό συμβούλιο.

Πώς το κάνει; Με πολλούς τρόπους. Μεταχειρίζεται κάθε τακτική, άμυνα όταν νιώθει ότι έχει κάνει πατάτα, επίθεση όταν νιώθει ότι η συγκυρία τον ευνοεί, με κάθε δυνατό τρόπο. Ο πιο κλασικός βέβαια τρόπος του είναι να πετάει την μπάλα στην εξέδρα. Και όταν λέω Κατωπόδης δεν εννοώ ο ίδιος προσωπικά, εννοώ η δημοτική αρχή. Μπορούν να μεταχειριστούν οποιοδήποτε επιχείρημα, αρκεί να πετύχουν το σκοπό τους.

Και γιατί τα λέω όλα αυτά; Παρακολούθησα το τελευταίο δημοτικό συμβούλιο τον Μάιο του '22, με θέμα το 4ο νηπιαγωγείο. Μετά από αυτό κάθισα και είδα και προηγούμενα δημοτικά συμβούλια με το ίδιο θέμα. Για παράδειγμα, στο δημοτικό συμβούλιο, που έγινε το Δεκέμβριο του 21, η δημοτική αρχή ξεκίνησε λέγοντας, ότι η υπερψήφηση της πρότασης της, για τη μεταστέγαση του νηπιαγωγείου, δεν αποτελούσε προϋπόθεση αλλά θα βοηθούσε την προσπάθειά της δίνοντας της κύρος. Στο ίδιο δημοτικό συμβούλιο, λίγο αργότερα, υποστήριξε, ότι ήταν απαραίτητη η υπερψήφηση της πρότασής της και μάλιστα αυτό (η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου δηλαδή) αποτελούσε απαί-

τηση του υπουργείου. Έχουν γίνει 3 ή 4 δημοτικά συμβούλια με το ίδιο θέμα. Σε κάθε ένα από αυτά, η δημοτική αρχή, υποστήριξε ότι έχει λύσεις, ότι έχει βρει χώρους, ότι τους συζητά με του ιδιοκτήτες και ότι, όταν θα χρειαστεί να γίνει η μεταστέγαση του νηπιαγωγείου θα είναι έτοιμη. Είναι κάτι που το ξέρουν τέσσερα χρόνια τώρα. Θεωρητικά έχουν ψάξει και έχουν και έχουν βρει τον κατάλληλο χώρο. Έτσι έχουν ισχυριστεί σε προηγούμενα δημοτικά συμβούλια. Φτάσαμε λοιπόν στο αμύην, φτάσαμε στο Δημοτικό συμβούλιο του Μαΐου, όπου η δημοτική αρχή παρουσίασε την πρόταση της. Η πρόταση της, λοιπόν, ήταν να μοιράσουν σε τρία μέρη, σε τρεις αίθουσες, σε διαφορετικές περιοχές δηλαδή τα 57 νήπια. Για να είμαστε πιο ακριβείς, είπαν ότι έχουν ήδη βρει **ΜΙΑ** αίθουσα. Για να βρουν τις άλλες δύο θα κάνουν ανακάλυψη, με στόχο την εκδήλωση ενδιαφέροντος. Για να γίνω ακόμη πιο σαφής, **δεν έχουν βρει χώρο για να μεταφέρουν το 4ο νηπιαγωγείο**. Το μόνο που βρήκαν ήταν μία αίθουσα, η οποία χωρά το ένα τρίτο των παιδιών που πηγαίνουν στο 4ο νηπιαγωγείο. Και ψάχνουν άλλες δύο αίθουσες. Μάλιστα, αντιδήμαρχος, με πραγματικά απαράδεκτο τρόπο κατηγόρησε τους δημοτικούς συμβούλους της αντιπολίτευσης, λέγοντάς τους ότι δεν ξέρουν σε ποια πόλη ζουν και ότι δεν ξέρουν πόσο δύσκολο είναι να βρεθεί χώρος για να πάνε τα παιδιά, ξεχνώντας βέβαια ότι όλο αυτό τον καιρό έλεγαν στο δημοτικό συμβούλιο, ότι έχουν βρει ήδη χώρους που διαπραγματεύονται. Ξεχνώντας επίσης, ότι

● Φήμες κυκλοφορούν ότι δημοτικός σύμβουλος έχει δεχτεί εξώδικο, για οικονομικές ατασθαλίες παρελθόντων ετών και ειδικότερα, για περίοδο που ασκούσε διοίκηση. Ίδρώνει κάποιο αυτί;

● Στην Ελλάδα ζούμε, θα μου πείτε. Τίποτα δεν μας ξαφνιάζει. Μπαίνεις στην πολιτική με μισό σπιτάκι και βγαίνεις, λίγα χρόνια μετά, με 2 πολυκατοικίες. Το λες και «μαγκιά» βρε αδερφέ. Μήπως οι δημοτικοί μας σύμβουλοι θα έπρεπε να ανοίξουν λίγο περισσότερο τα ματάκια τους; Ο σοφός λαός λέει: «Ξέρεις να κλέβεις; Ξέρω... Ξέρεις να κρυφτείς; Όχι... Τότε μην κλέβεις.» Κάποιος δεν ήξερε να κρυφτεί μάλλον!!!

● Τόσα χρόνια ψάχνει -λέει- η διοίκηση του δήμου μας, χώρους για να φτιάξει σχολεία, νηπιαγωγεία, παιδικούς σταθμούς κλπ αλλά δεν μπορεί να βρει. Όταν όμως πρόκειται, να εξυπηρετήσουν το προσωπικό τους συμφέρον, κάποιοι, τα καταφέρνουν περίφημα. Και χώρους βρίσκουν και “άκρες βρίσκουν”. Τελικά μήπως δεν είναι ανίκανοι αλλά επιτυχημένοι επαγγελματίες;

● Εντυπωσιάζουν με την άγνοιά τους, για τον τρόπο λειτουργίας του δημοτικού συμβουλίου και των επιτροπών, δημοτικοί σύμβουλοι της αντιπολίτευσης. Μήπως θα πρέπει να σταματήσουν τις αλλαγές και να ξαναβάλουν τους βασικούς, γιατί οι αναπληρωματικοί με τις γκάφες τους, τους εκθέτουν.

● Αν μη τι άλλο, η δημοτική αρχή σε αυτά τα χρόνια που διοικεί, έχει μάθει καλά τα «κόλπα». Αποτέλεσμα, να εκμεταλλεύεται κάθε «λάθος πάσα», που της δίνει η άγνοια της αντιπολίτευσης και να σκοράρει με ευκολία, όπως έκανε πρόσφατα κι από κει που η πρότασή της μειοψηφούσε στο δημοτικό συμβούλιο, μια νέα πρόταση προερχόμενη από παράταξη της αντιπολίτευσης **ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΣΑΦΗΣ**, οδηγήθηκε στην οικονομική επιτροπή, στην οποία η δημοτική αρχή πλειοψηφεί, ελέω Θεοδωρικάκου, με αποτέλεσμα να έχει τη δυνατότητα να τη χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Μήπως ο Κατωπόδης πρέπει να βάλει στο γραφείο του μια μεγάλη φωτογραφία του Θεοδωρικάκου και κάθε πρωί να του λέει ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ;

γράφει ο **Deadpool**

● Μετά από χρόνια ήρθατε στην πολιτική μας, κύριε Κατωπόδη, είπε ο κύριος Γώγος στο δημοτικό συμβούλιο, αναλύοντας την πολιτική του δημάρχου. Σωστά τα λέτε κύριε Γώγο, με μια διάφορα. Δεν ήρθε τώρα σε αυτή την πολιτική ο κος Κατωπόδης, είναι σε αυτή από την ώρα που ανέλαβε τη διοίκηση του δήμου. Σε άλλη πολιτική (ήταν;) μόνο την περίοδο που ήταν αντιπολίτευση.

● Παγκόσμια πρωτοτυπία αποτελεί το δημοτικό μας συμβούλιο, με τον πρόεδρό του να βάζει υποψηφιότητα για νίκη στο επόμενο Next Top Model. Αυτό τον καιρό λοιπόν, οι συνεδριάσεις του γίνονται παράλληλα και δια ζώσης και με τηλεδιάσκεψη. Έτσι οι δημοτικοί σύμβουλοι, που συμμετέχουν μέσω διαδικτύου, εμφανίζονται κανονικά με την εικόνα τους και με το όνομά τους στο κάτω μέρος της οθόνης του θεατή. Όμως οι δημοτικοί σύμβουλοι, που βρίσκονται στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου και συμμετέχουν ζωντανά στη διαδικασία **ΔΕΝ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ** στην οθόνη (ούτε καν το όνομά τους). Εμφανίζεται όμως το πρόσωπο και το όνομα του προέδρου και του Πλακίδα. Αποτέλεσμα αυτού, ήταν να πάθω πραγματικό σοκ βλέποντας τον κο Πλακίδα, να μιλά με αριστερό λόγο και να ασκεί κριτική στον δήμαρχο. Στην πορεία, βέβαια, έσκασα στα γέλια, όταν κατάλαβα, απ’ τη φωνή, πως μιλούσε ο κος Μαυρόπουλος ενώ εμφανιζόταν ο κος Πλακίδας. Πάντα βρίσκει τρόπους να μας εκπλήσσει η δημοτική αρχή.

● Αξίζει να παρακολουθεί κάποιος τα δημοτικά συμβούλια; Δηλώνω ευθαρσώς ΝΑΙ. Πρόκειται βέβαια, για μια άναρχη και χαοτική διαδικασία, χάρη στο ταλέντο του προέδρου κυρίως. Όμως προσφέρει στιγμές αληθινής απόλαυσης. Μια τέτοια στιγμή θυμήθηκα, καθώς τελευταία, με τη μεταστέγασή του 4ου νηπιαγωγείου, γίνεται πολύς λόγος. Φανατικός και μοναδικός υποστηρικτής της κατασκευής νέου, εκ θεμελίων, σχολείου στο 4ο δημοτικό, υπήρξε απ’ την αρχή ο κος Γώγος. Αντίθετα ο δήμαρχος προτιμούσε τις κλασσικές του ντριπλες, τότε παπάς, τότε ζευγάς, στην προσπάθειά του να τα έχει καλά και με τους οπαδούς της αναπαλαιώσης και με αυτούς της κατασκευής νέου σχολείου. Όταν όμως ανακάλυψε, πως η αναπαλαιώση δεν προχωρά, ο δήμαρχος το γύρισε και ΜΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ, όπως δήλωσε ο ίδιος, παρουσίασε την πρότασή για κατασκευή νέου σχολείου, ως αποκλειστικά δική του πρόταση. Αυτή η καλλιτεχνική κυβίστηση του δημάρχου αλλά και η έκφραση του κος Γώγου, όταν τον άκουσε να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα, αποτελούν μοναδικές στιγμές, που μόνο το δημοτικό μας συμβούλιο μπορεί να προσφέρει.

● Μέλος της Πολιτικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, εκλέχθηκε στο πρόσφατο συνέδριο της, ο γραμματέας του Δημοτικού Συμβουλίου του Βύρωνα, Γιώργος Λέλος. Άντε και πρωθυπουργός Γιώργο, μια και υπουργό βυρωνιώτη έχουμε ήδη.

● Θανάσης Κλειάσιος. Εκλέχτηκε πρώτος σε ψήφους στη νομαρχιακή του ΠΑΣΟΚ στο νότιο τομέα από την παράταξη του κυρίου Σωτηρόπουλου. Άντε και γραμματέας Θανάση. Συγχαρητήρια και στον κύριο Σωτηρόπουλο για τον αδερφό του Χρήστο που εκλέχθηκε στην κεντρική επιτροπή του κόμματος. Κρίμα για τον κύριο Κατωπόδη και τον κύριο Τριγιάζ που δεν κατάφεραν να εκλεγούν στην κεντρική επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ. Αν σκεφτείτε ότι και ο κος Μπαντής είναι πρόεδρος της νομαρχιακής νότιου τομέα της Ν.Δ. και ότι ο κος Μαυρόπουλος είναι μέλος του πολιτικού συμβουλίου της ΛΑΕ καταλαβαίνετε ότι θα είχαμε άκρες σε όλους τους πολιτικούς χώρους κοινοβουλευτικούς και εξωκοινοβουλευτικούς.

«Δηλώνουμε ότι δεν “ξεπουλάμε” την Καισαριανή “κομματάκι-κομματάκι”...»

Αφού την “ξεπούλησαν” ολόκληρη, “φιλέτο-φιλέτο”, παίζοντας τον ρόλο του “ντήλερ της Ιστορίας”... σήμερα κάνουν ότι ξέχασαν την τρομακτική υπόθεση της “γεωργικής έκτασης” του Σκοπευτηρίου..!

του Τ. Αλεξανδρόπουλου

αυτοί στηρίζονται σε παραβίαση των άρθρων 17 του Συντάγματος και 50 του ν. 1731/1987. Και αναπέμπει την υπόθεση στο Δ΄ Τμήμα για εξέταση των υπόλοιπων λόγων αναιρέσεως.

Στις 31 Αυγούστου 2016 συζητείται στη Βουλή, υπό μορφή τροπολογίας, η παραχώρηση του Σκοπευτηρίου στον δήμο Καισαριανής. Υπερψηφίζεται **κατά πλειοψηφία** «και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως *ίδιο άρθρο*». Γιατί «κατά πλειοψηφία»; Γιατί ο εισηγητής της Ν.Δ. κ. Μάξιμος Χαράκοπουλος πρόβαλε ενστάσεις, τονίζοντας ότι υπάρχει δικαστική εμπλοκή. Μάλιστα ζήτησε να αποσυρθεί η τροπολογία μέχρι να τελεσιδικήσει η υπόθεση.

Από πότε υπάρχει «**δικαστική εμπλοκή**»; Αν δεν με απατά η μνήμη μου από το 2000-2001, όταν η Πανελλήνια Σκοπευτική Εταιρία προσέβαλε στον Άρειο Πάγο τον νόμο Τσοβόλα με τον οποίο είχε αφαιρεθεί το Σκοπευτήριο από την κυριότητα της ΠΣΕ. Την οποία κυριότητα είχε από το 1933, όταν είχε ανταλλάξει μια έκταση που κατείχε στην Καλλιθέα με την έκταση του Σκοπευτηρίου Καισαριανής, προκειμένου να φτιάξει και να λειτουργήσει σκοπευτήριο.

Τι αναφέρει η τροπολογία

Η τροπολογία δημοσιεύεται ως άρθρο 44 και μεταξύ άλλων αναφέρει:

“Άρθρο 44

1. Παραχωρείται στο Δήμο Καισαριανής για σαράντα έτη η αποκλειστική χρήση εκτάσεως 463.946 τ.μ., που αποτελεί τμήμα του δημοσίου κτήματος με ΑΒΚ 2301, όπως καθορίζεται επακριβώς στο προσαρτώμενο παράρτημα, τοπογραφικό διάγραμμα από 25.4.2016 των μηχανικών Δημητρίου Παπαδόπουλου και Χρήστου Αντωνόπουλου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Αττικής του Υπουργείου Οικονομικών, και απεικονίζεται με τα στοιχεία (1,2,3... 115,116,1) με τους παρακάτω όρους: {...}

[...] **“Έσοδα του Δήμου Καισαριανής από τη διαχείριση και εκμετάλλευση του τμήματος αυτού για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εν γένει συντήρηση και την περαιτέρω ανάδειξη και αξιοποίησή του.**

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κα-

θορίζονται οι ειδικότεροι όροι της παρούσας παραχώρησης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια αυτής”.

Υπάρχει απόφαση με τους όρους παραχώρησης; Δεν γνωρίζω.

Πού πήγαν τα έσοδα από τις ολονύχτιες συναυλίες;

Αν δεχτούμε ότι υπάρχει παραχώρηση στον δήμο Καισαριανής, τότε κάποιοι **ήταν υποχρεωμένοι** να λογοδοτήσουν για τα μέχρι σήμερα έσοδα, όπως ρητά ορίζεται:

“Έσοδα του Δήμου Καισαριανής από τη διαχείριση και εκμετάλλευση του τμήματος αυτού για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εν γένει συντήρηση και την περαιτέρω ανάδειξη και αξιοποίησή του”, λέει το άρθρο 44.

Δηλαδή, αν καταλαβαίνω καλά, υπάρχει θέμα **ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ**.

Άρα, τα ΑΓΝΩΣΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ έσοδα που απέφεραν οι ολονύχτιες συναυλίες ΔΗΘΕΝ «για τους πυρόπληκτους», που έγιναν το 2016, επί διοίκησης ΚΚΕ, έπρεπε να έχουν μπει στα ταμεία του δήμου..! Ή μήπως δεν είναι έτσι;

Για τη ΜΚΟ ΕΠΕΚΑ θα πείτε τίποτα;

Εν τω μεταξύ, **τον Απρίλιο του 2014** ήρθε στο φως έκθεση αυτοψίας της Μ.Κ.Ο. ΕΠΕΚΑ, η οποία αναφέρει ότι ο δήμος Καισαριανής, **Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ δηλαδή, είχε ΥΠΟΓΡΑΨΕΙ ΜΕ ΜΝΗΜΟΝΙΟ την εκχώρηση ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ στο ΕΠΕΚΑ** (μεταξύ των οποίων και το Σκοπευτήριο ως “γεωργική έκταση”, χωρίς να κατοχυρώσει τη δυνατότητα έστω και τυπικού ελέγχου από τον δήμο Καισαριανής!!! Μάλιστα, στο υπογραφέν μνημόνιο αναφέρεται ότι **ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ** η ανάμιξη του “Μανωλίδη” στο Κοινωνικό παντοπωλείο!!!

Τ’ ακούς; Τ’ ακούω να λες...

Κι ύστερα μιλάνε για «παραχώρηση» των... παιδικών χαρών στον ΣΠΑΥ οι αθεόφοβοι..!

Για να δούμε, θα έχουν κάτι να πουν γι’ αυτά που σήμερα αποκαλύπτονται;

Α, για να μην το ξεχάσω: η έκθεση είναι στα χέρια μου...

Συνεχίζω «οσονούπω», που λένε κι οι γραμματιζούμενοι...

ΑΘΗΝΑ ΣΦΥΡΗ

Business Consultant

Λογίστρια | Φοροτεχνικός | Συνεργάτης Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 4, ΒΥΡΩΝΑΣ

E-MAIL. athinasfyri@gmail.com T. 2110120336 KIN. 6943780228

ΤΟΥ Γιώργου Πιερράκου

Η πινακίδα...

100 χρόνια από τον ξεριζωμό και τη γενοκτονία στην Μικρά Ασία και δεν υπάρχει άνθρωπος που να έχει ριζες από εκεί και να μην έχει κάτι να πει... Τι να πρωτοπείς όμως...

Τι να πρωτοπείς για τον ευλογημένο αυτό τόπο που είναι σαν να τον ξέρουμε από τις επαναλαμβανόμενες αλλά μοναδικές και «πρωτόκοσμες» κάθε φορά διηγήσεις των παιπουδο-γιαγιάδων μας που αναπαράγανε τις ίδιες ιστορίες, με την ίδια λατρεία, τον ίδιο πόνο, με το ίδιο ακριβώς βουρκωμένο και παράλληλα χαμένο βλέμμα να ατενίζει τις ακτές της Ιωνίας και οι εικό-νες χαράς και λύπης να εναλλάσσονται...

Θάλασσεσ, ποτάμια, λιβάδια, ελαιώνεσ, πέτρινα σπιτία, εικονοστάσια, πανηγύρια, άνθρωποι και ζωντανά αλλά και καπνοσ και αίμα, ζωή και θάνατοσ σε ισορροπία τρόμου.....και αυτή η τελευταία εικόνα είναι που τελικά δυστυχώς έμεινε...

Και εσύαπλά εκεί... απλός θεατής να ρουφάς εικόνες, αρώματα, γεύσεις, αισθήματα και να είσαι σαν να περπατάς στα ίδια χρώματα και να ζεις την ζωή του παππού σου και της γιαγιάς σου αλλά και όλων όσων έμειναν νεκροί και άταφοι πίσω...

Η δικιά μου σχέση με την Μικρά Ασία όπως και των περισσότερων στον Βύρωνά μας, τον τόπο μας, ..τίποτα ξεχωριστό... Αλλά αυτό το τίποτα ξεχωριστό είναι που κάνει τον Βύρωνα τόσο ξεχωριστό μοναδικό και τόσο ιδιαίτερο...Το ριζίωμα των ανθρώπων μας σε αυτή την γειτονιά που εκτείνεται από τον Υμηττό μέχρι το «γεφυράκι» και που τους παραχωρήθηκε να στήσουν την νέα ζωή και να ζουν με τις βήμησης της παλιάς...

Τι είναι για μένα Μικρά Ασία λοιπόν.....τι να χωρέσουν σε πέντε γραμμές...φοβάμαι μήπως αδικήσω κάτι ή κάποιον...

Για μένα Μικρά Ασία είναι οι άνθρωποι της (κυριως)... τα σπίτια τους... το νοικοκυριό τους... οι μαγειρίδες... οι μουσικές... οι γιορτές και τα μαζώματα για «ένα καφέ και ένα κέρασμα» χωρίς αιτία... έτσι απλά... στον δρόμο... στο πεζοδρόμιο αργότερα... στις πιο ευχρήστες, ευκαισιастές και ηλιόλουστες αυλές του κόσμου... και σε άλλα μικρά...

Πρώτα από όλα λοιπόν **ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ είναι οι άνθρωποι της**, η αρχοντιά τους... η μεγαλοσύνη τους, η μόρφωσή τους που δεν έχει να κάνει ούτε με πτυχία ούτε με μεταπτυχιακά ούτε με διδακτορικά -είναι αυτή η αρχοντιά, η μόρφωση που πηγάζει από τις εμπειρίες και τα βιώματα της ζωής και τη συνεχής δίψα να μάθεις κάτι παραπάνω, κάτι που θα σε βοηθήσει να μεγαλώσεις τα παιδιά σου και μετέπειτα τα εγγόνια σου με αξιοπρέπεια, σε δύσκολες εποχές τότε που τα δεδομένα δεν ήταν δεδομένα ούτε και το ότι θα βγάλεις την αυριανή δόξα...

Είναι αυτή η «κιμπαροσύνη» - λέξη που την άκουσα πρώτη φορά για τον παππού μου και δεν την ήξερα... αλλά με σιγαμάνισες... γιατί ο «κιμπάρης άνθρωπος» δεν έχει σχέση με τα πόσα έχει αλλά με το τι είναι διατεθειμένος να δώσει από αυτά που δεν έχει... και γιατί πιστεύω ακράδαντα ότι η ταγιγκούνια είναι πρωτίστως ταγιγκούνια καρδιάς και έλλειμμα αισθημάτων...

Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να μην είχαν αλλά αυτό που είχαν το μοίραζαν απλόχερα... και ξεκί-
ναγε από την μπουκιά ψωμί που έτρωγαν - εάν πε-

ρίσσειε - και το μπαγιάτικο το έκαναν παξιμάδια,
και συνέχιζε σε όλες τις παραμέτρους της ζωής
τους...

Είναι αυτή η ανιδιοτελής αγάπη, αυτή η συνεχής και αδιάκοπη προσφορά ακόμα και όταν οι δυνάμεις λιγοστεύουν από το βάρος των χρόνων και την ταλαιπωρία των συνεχών πολέμων ..αλλά εσύ εκεί να δίνεις και άλλα γιατί το θεωρείς ότι είναι το σωστό έτσι είναι η αποστολή σου...

Είναι η μαγειρική τους... Δεν είναι μόνο οι ιδιαίτερες γεύσεις του σπιτικού φαγητού που όσα χρόνια και να περάσουν είναι καρφωμένες στην μνήμη σου... είναι τα τραπέζια τους που το φαγητό έφτανε όχι για ένα αλλά για δέκα σούπια... και το περίεργο; Ακόμα και εάν η κατασκόρλα ήταν άδεια στα πέντε χρόνια πάντα είχε για όλους...

Τι να πεις για τα μαγειρευτά της Μικράς Ασίας που λες και κουβαλάνε τις επιρροές δύο ηπειρών και το αντάμωμα διαφορετικών πολιτισμών... Τι να πεις για τα γλυκά του κουταλιού... το λικέρ βύσσινο, τον πιο αρωματικό καφέ που σαν παιδιά βουτάγαμε κλεφτά τα «Μιράντα» μας...

Είναι οι μουσικές τους... είναι αυτά τα τραγούδια που τα ακούς και τα ξανακούς και όλα μιλάνε για τον τόπο τους και τον πόνο του ξεριζωμού που επισκίασε τελικά όλα τα άλλα...

Είναι το νοικοκυριό τους... τα κατάλευκα σβεστωμένα σπίτια τους, οι αυλές με τους πιο όμορφους deco τενεκέδες από φέτα, λάδι και ότι άλλο... και τα λουλούδια να μοσχοβολάνε - δεν υπάρχει πιο όμορφο άρωμα από αυτό της γαρδένιας, του βασιλικού, του γιασεμιού, του νυχτολούλουδου... είναι τα κατάλευκα σεμεδάκια τα κεντημένα στο χέρι... είναι το δεν λείπει τίποτα και ας μην είχαν τίποτα... ούτε καν τις ανέσεις της εποχής μας ...

Είναι το σπίτι μου... είναι το κουζινάκι με το πιο μικρό παράθυρο αλλά την ωραιότερη θέα και τις πιο όμορφες μυρωδιές... είναι η γονική κρεβατοκάμαρα που παράλληλα ήταν και σαλόνι και τραπεζαρία... είναι τα καμαράκια των παιδιών... της μάνας μου της θείας μου & του θείου μου... είναι το «καλό δωμάτιο» για τις επισκέψεις και τις γιορτές... είναι η εξωτερική τουαλέτα αλλά είναι και η βεράντα της γιαγιάς η πιο χρωματιστή και ευωδιαστή βεραντούλα...

Είναι η γιαγιά μου που μας μεγάλωσε επειδή οι γονείς μας δουλεύανε... είναι η γιαγιά μου που το όνομά σου στα χείλη της είχε άλλη μελωδία, είναι η γιαγιά μου που οι μαγειρικές της ξεπέρνα-
γαν του καλύτερου σεφ και μοσχοβολούσε όλος ο δρόμος.

Είναι η γιαγιά μου που πάντα φρόντιζε όταν λείπαμε διακοπές ή Σαββατοκύριακο να μας περιμένει το ταψί με φαγητό που έφτανε για άλλες δέκα οικογένειες... Η μαγειρική της είχε μια ιδιαίτερη αρχιτεκτονική; γεωμετρία; δεν ξέρω τι... δεν έχω ξαναδεί ντολμαδάκια λαχανοντολμάδες και σουτζουκάκια κομμένα στο χέρι σαν σε μηχανή με μοιρογώνι μόνοι και χτισμένα σαν αδιαπέρστο τοίχους σε όλο το μήκος και πλάτος της κατασράλας.

Είναι η γιγαία μου που όταν μεγαλώσαμε φρόντιζε πάντα να μας δίνει «χαρτζιλίκι» για καφέ στην «bella» και στον «Λέντζο»... (ακόμα και όταν ο παππούς μας είχε δώσει 5 λεπτά πιο πριν). Είναι η γιγαία μου που με περίμενε να πάμε στον Καρέα να φέρουμε νερό από την πηγή γιατί το νερό του Καρέα είναι το καλύτερο... είναι η γιγαία μου που με περίμενε να μαζέψουμε νεραντζάκι για γλυκό του κουταλιού και να παρακολουθήσουμε με ευλάβεια τις λειτουργίες των Μεγαλοδοξομάδα... και τα πανηγύρια της Ανάληψης και του Λαζάρου...

Είναι η γιαγιά μου που το τελευταίο πρωινό που την αντίκρυσα πριν πάω σχολείο και στην συνηθισμένη παράκαμψη για το «καλημέρα», η τελευταία κουβέντα που άκουσα από τα πιο γλυκά χείλη είναι «σε περιμένω το μεσημέρι σου έχω έτοιμο φαγητό»...

Είναι ο παππούς μου που ήταν πάντα εκεί για όλους... την οικογένεια μας, τους συγγενείς, τους φίλους... γνωστούς και αγνώστους... είναι ο παππούς μου που με περίμενε να πάμε στον κυρ Ανδρέα του Λικούδη για την καλή του φέτα ή στου

κυρ Μανώλη να πάρουμε ελιές και χύμα Μιράντα (από το τσίγκινο κουτί). Είναι ο παππούς μου που με περίμενε κάθε βράδυ με κάθε βράδυ ότι ώρα και να ήταν να περάσω να πιούμε ένα μικρό ποτηράκι κρασί και να μου πει ξανά και ξανά για την Μικρά Ασία του... που δεν ήθελε να την ξαναδεί σκλαβωμένη.. “τι να πάω να δώ το σπιτί μου να μένω ξένος;” (δικίο είχε).

Είναι ο παππούς μου που όταν πλέον οι απουσίες ήταν περισσότερες από τις παρουσίες έπαιρνε τα βιβλιάρια όλων των γιανιάδων και πήγαινε αξημέρωτα μέσα στο κρύο στο ΙΚΑ Καρασλή και Φλέμινγκ να «πάρει σειρά» για να τις βοηθήσει. Όπως και με ψώνια από την λαϊκή και ότι είχε κόπο και περπάτημα...

Λίγα χρόνια μετά μην αντέχοντας το βάρος του αποχωρισμού - έτσι ήταν τα παλιά ζευγάρια - έφυγε και ο παππούς μου.. τι ειρωνεία... αυτό που έλεγε στην αρχή. Έφευγε για το μεγάλο ταξίδι και δεν τον έναιεζε που έφευγε αλλά ότι δεν θα μας ξανάβλεπε και μην πάω στην δουλειά μου -στο άλλο αεροδρόμιο, το παλιό- άπηνος και κουρασμένος και πουν ότι δεν είμαι καλός σαν «νέος υπάλληλος».. είχαν άλλη αίσθηση του καθήκοντος και του σεβασμού αυτοί οι υπέροχοι άνθρωποι...

Και έτσι την ώρα που κοιμόμουν για λίγο έφυγε και κείνος. Μην με ενοχλήσει... μην με κουράσει... μην πάω άυπνος στην δουλειά...

Και μαζί τους έφυγε όλη μου η ζωή...

Και **έμειναν οι θύμισες, τα συναισθήματα** που όσο περνάει ο χρόνος δεν ξεθωριάζουν αλλά βερσιφούν και **η σκουριασμένη πινακίδα 185** και 2 κεραμίδια που πρόλαβε να πάρω πριν το σπίτι γκρεμιστεί και γίνει σαν όλα... χωρίς χρώμα χωρίς ταυτότητα... εκεί, στην άχρωμη βιβλιοθήκη μου να δίνουν χρώμα...

Αυτή είναι η Μικρά Ασία μας μέσα από το δικό μου μάτι.

1922 | 2022

100 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Του Απόστολου Κ. Κοκόλια

**Το αφιέρωμα είναι χορηγία
της Κοινωφελούς Επιχείρησης Δήμου Καισαριανής (Κ.Ε.ΔΗ.Κ.)**

Προϊστορία και συνθήκη των Σεβρών

Αναζητώντας κανείς διαχρονικά τις κρίσιμες στιγμές που σημάδεψαν την ελληνική ιστορία και καλλιέργησαν στο λαό την υπερφίαλη και ανέφικτη μεγάλη ιδέα, θα σταθεί υποχρεωτικά σε κάποιες καθοριστικές χρονολογίες:

– Στους μαζικούς εποικισμούς των αρχαίων Ελλήνων στα παράλια της Μ. Ασίας και του Πόντου από τους πρώτους ιστορικούς χρόνους μέχρι και τον 7ο αιώνα π.χ.

– Στον 5ο π.χ. αιώνα με τη νίκη των Περσικών πολέμων, που έθεσε τις βάσεις για την επέκταση του ελληνικού πολιτισμού στα παράλια της Μικράς Ασίας.

– Στον 4ο π.χ. αιώνα με την εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου, που καλλιέργησε το απατηλό όνειρο ενός ελληνικού επεκτατισμού στην Ανατολή.

– Στο 334 μ.χ. με τη δημιουργία του Ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη, που μετεξελίχθηκε στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Οι προγονόληκτοι πίστεψαν αφελώς ότι επρόκειτο για μια βιώσιμη «ελληνική αυτοκρατορία».

– Στο 1453 με την άλωση της Πόλης από τον Μωάμεθ τον Πορθητή, που οδήγησε τον ελληνικό λαό σε μια σκληριά τεσσάρων αιώνων.

– Στο 1821 με την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση, που έθεσε τις βάσεις του ελληνικού κράτους με την απελευθέρωση μικρού έστω μέρους του Ελληνισμού.

– Στο 1919 με τη συνθήκη των Σεβρών, που με την Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών φάνηκε προς στιγμή να δικαιώνει τη θεωρία του Μαρμαρωμένου Βασιλιά και το «πάλι με χρόνια και καιρούς πάλι δικά μας θα' ναι».

– Στη θριαμβευτική απόβαση του ελληνικού στρατού με την προτροπή των συμμάχων το 1918 στην Κωνσταντινούπολη και το 1919 στη Σμύρνη, που φούντωσε στις καρδιές των Ελλήνων τη λαχτάρα της δικαίωσης της εθνικής ολοκλήρωσης. Και τέλος

– Στην αδικαιολόγητη και τελικά καταστροφική συνέχιση της Μικρασιατικής εκστρατείας με στόχο την Άγκυρα, που οδήγησε στη μεγαλύτερη συρρί-

κνωση, αλλά και τελικά συσπείρωση, που γνώρισε μέχρι σήμερα αυτό που με περισσότερη αυταρέσκεια ονομάζουμε «Ελληνισμό», αποδίδοντας σ' αυτόν τον όρο και στοιχεία όχι μόνο πολιτιστικής αλλά και φυλετικής ανωτερότητας.

Ως κορυφαίο απ' όλα αυτά γεγονόσι για την επιδίωξη της εθνικής μας αυτογνωσίας θεωρώ την τραγική κατάληξη της Μικρασιατικής εκστρατείας, που σήμανε και τον οριστικό ενταφιασμό της Μεγάλης Ιδέας.

Απ' όλη αυτή τη μακράωνη και πολυποίκιλη παρουσία και δραστηριότητα των Ελλήνων στο σημείο σύγκλισης των τριών ηπείρων, Ευρώπης, Ασίας και Αφρικής εκείνο που μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα είχε απομείνει ακόμα σχετικά αλώβητο και ακμαίο, ήταν ο ελληνισμός της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Κωνσταντινούπολης. Πολυάνθρωπος, συμπαγής και βαθιά ριζωμένος στον τόπο του από την εποχή ακόμα των ελληνικών αποικισμών, ήταν ασύγκριτα πιο προηγμένος κοινωνικά και πολιτιστικά από το υπόλοιπο κομμάτι του εθνικού κορμού, που είχε παρακμάσει στην κυρίως Ελλάδα, αφού είχε γνωρίσει και υποστεί τις συνέπειες της επώδυνης σκλαβιάς ζώντας το δικό του ελληνικό μεσαίωνα, όταν στην Ευρώπη άρχιζε η περίοδος της μεγάλης αναγέννησης των λαών.

Επομένως η Μεγάλη Ιδέα, δεν ήταν παρά η φαντασίωση της αναβίωσης μιας νέας ελληνικής αυτοκρατορίας στα εδάφη όπου ακόμα ο ελληνισμός παρέμενε συμπαγής, ζωντανός και δημιουργικός. Με αντικριστούς φάρους, την Κωνσταντινούπολη και τη Σμύρνη, ως χώρος υλοποίησης της εγκεφαλικής αυτής σύλληψης επιλέχθηκε η Μικρά Ασία.

Το εγχείρημα ως εδώ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ίσως ως παράτολμο και ριψοκίνδυνο, αλλά δεν ήταν και οπωσδήποτε καταδικασμένο σε αποτυχία. Είχε κάποια στοιχεία εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος.

Εθνικό παραλήρημα Κόκκινη Μηλιά - Άγκυρα - Σαγγάριος

Στα τέλη όμως του Οκτώβρη 1918, όταν ο ελληνικός στόλος με επικεφαλής το θωρηκτό «Αβέρωφ» κατέπλευσε στην Κωνσταντινούπολη, η

υποδοχή από τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες της Πόλης ήταν αδύνατο να περιγραφεί. Την ώρα της έπαρσης της ελληνικής σημαίας και της ανάκρουσης του ελληνικού Εθνικού Ύμνου οι ομογενείς κατέκλυσαν το χώρο γύρω από το Πατριαρχείο και την Αγία Σοφία, βέβαιοι ότι ήρθε η ώρα της εκπλήρωσης της Μεγάλης Ιδέας. Και όταν ο ελληνικός στρατός στις 2/5/1919 αποβιβάστηκε στην προκυμαία της Σμύρνης, μια φρενιτίδα εθνικού παραληρήματος και εθνικιστικού παροξυσμού κατέλαβε ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού και στις δύο ακτές του Αιγαίου. Η εικόνα του μαρμαρωμένου βασιλιά θεωρήθηκε ότι αποκτά σάρκα και οστά. Άφρονες και ανεργάσιμοι πολιτικοί και στρατιωτικοί καλλιέργησαν στη συνείδηση του λαού την ιδέα της ανασύστασης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, την Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των πέντε θαλασσών. Αυτό όμως προϋπέθετε κατάλυση του τουρκικού κράτους. Το όραμα της Κόκκινης Μηλιάς και η πορεία προς την Άγκυρα αλλοίωσαν τον εθνικοαπελευθερωτικό χαρακτήρα της εκστρατείας και τον μετέτρεψαν σε κατακτητικό. Οι ωμότητες του ελληνικού στρατού σε βάρος των μη χριστιανικών πληθυσμών της Μ. Ασίας αμαύρωσαν το ιδεολογικό υπόβαθρο της εκστρατείας. Και η μεταστροφή της πολιτικής των Μεγάλων Δυνάμεων απέναντι στις υπερφίλες ελληνικές αξιώσεις οδήγησε από το απατηλό όνειρο της Μεγάλης Ιδέας στη Μικρασιατική τραγωδία. Έτσι, στις 10 Σεπτεμβρίου 1922 στην ίδια εκείνη προκυμαία της Σμύρνης είχαμε και την αντίθετη όψη του ίδιου νομίσματος. Το όνειρο κράτησε μόνο 39 μήνες και 25 ημέρες. Και στις 24/7/1923 ήρθε και η ληξιαρχική πράξη θανάτου της Μεγάλης Ιδέας, η Συνθήκη της Λωζάνης.

Η καταστροφή - Λήθη ή λησμονιά;

*Μα τόσο δάκρυ, τόσο αίμα
για την Ελλάδα τη Μεγάλη
τόσοι καημοί για ένα ψέμα
για την πατρίδα μας την άλλη;*

*Αργά το χάραμα ροδίζει
κι απ' τη μεγάλη την ιδέα
πίσω η Σμύρνη που καπνίζει
ειν' η ματιά η τελευταία.*

*Άμοιρη γη της Ιωνίας
μαζί με κείνα τα παιδιά σου
και τον καημό της νοσταλγίας
πνίξε στα γαλανά νερά σου.*

*Και μεσ' το κλάμα της οδύνης
στο σπαραγμό της προσφυγιάς
το φυλαχτό της Ρωμιουσίνης
κρύψε στα βάθη της καρδιάς.*

Απ. Κ. Κ.

Πολύ σωστά το αποτέλεσμα χαρακτηρίστηκε ως εθνική συμφορά. Από τα τρία περίπου εκατομμύρια των Ελλήνων της Μ. Ασίας, της Ανατολικής Θράκης και του Πόντου κοντά στο 1½ εκ. εξοντώθηκαν κατά διάφορες χρονικές περιόδους με ποικίλους τρόπους και περίπου 1½ εκ. κατόρθωσε να διαπεραιωθεί κάτω από άθλιες συνθήκες στα νησιά και στις απέναντι ακτές του Αιγαίου ζητώντας προστασία στην αγκαλιά της μητέρας πατρίδας. Δηλαδή εφαρμόστηκε πιστά το σχέδιο της από 15/12/1916 διαταγής της τουρκικής στρατιωτικής ηγεσίας: «άμεση εξόντωση μόνο των ανδρών των πόλεων από 14-60 ετών και γενική εξορία όλων των ανδρών και γυναικόπαιδων των χωριών στα ενδότερα της Ανατολής με πρόγραμμα σφαγής και εξοντώσεως».

Αυτή η εθνική συμφορά στη συνείδηση του ελληνικού λαού έχει χαραχθεί με ανεξίτηλα γράμματα. Ήταν τέτοια η ταπείνωση που ένιωσαν τότε οι Έλληνες, ώστε ακόμα και μέχρι σήμερα δεν μπορούν να εξαλειφθούν από τη μνήμη τους οι θλιβερές εκείνες εικόνες της σφαγής των πατέρων και των παππούδων τους και οι θηριωδίες των στρατευμάτων του Κεμάλ. Και ήταν όντως αναπόφευκτο να καλλιεργηθεί στη συνείδησή τους το μίσος απέναντι στον «προαιώνιο εχθρό» και η λαχτάρα της αντεκδίκησης. Ο τουρκικός λαός, στο σύνολό του σχεδόν, θεωρήθηκε ως ο κύριος υπεύθυνος για όλη αυτή τη φρίκη. Ενώ οι ψυχραιμες και αντικειμενικές προσεγγίσεις, που αναγνώριζαν ότι ο προαιώνιος εχθρός δεν ήταν η φύση του τουρκικού λαού, αλλά η εκάστοτε ιθύνουσα τάξη της Τουρκίας, που τον φανάτιζε κάθε φορά, ήταν τότε ελάχιστες.

Ύστερα από εννέα περίπου δεκαετίες, σήμερα, οι δύο λαοί βρίσκονται ακόμα σε σύγχυση. Αν εξαι-

ρέσει κανείς τους φανατικούς εθνικιστές και από τις δύο πλευρές, τους «Ελληναράδες» από δω και τους «Γκρίζους Λύκους» από κει, η μεγάλη πλειονότητα των απλών ανθρώπων ταλαντεύεται ανάμεσα σε τρεις επιλογές. Η μία είναι η λήθη. Με την έννοια ότι δεν ωφελεί πια να ανατρέχει διαρκώς κανείς στο παρελθόν και σε όσα κατά καιρούς χώρισαν και έφεραν αντιμέτωπους τους δύο λαούς. Δεν τα ξεχνάμε βέβαια, αλλά και δεν τα αναμοχλεύουμε. Και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε νέες πια συνθήκες ειρηνικής συνύπαρξης. Η άλλη επιλογή είναι η λησμονιά. Να ξεχάσουμε αυτό που έγινε και να επιδιώξουμε να γίνουμε δύο καλοί φίλοι. Και η τρίτη επιλογή είναι η παραχάραξη και διαστρέβλωση της ιστορίας. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει ποτέ τα παιδιά μας να μάθουν την αλήθεια. Εκφράζεται η λογική αυτή με τον επιπόλαιο ισχυρισμό σε σχολικό βιβλίο ότι «εκείνες τις μέρες στο λιμάνι της Σμύρνης υπήρξε συνωστισμός». Εκτός κι αν με αυτό υπονοείται η αλήθεια που περιγράφει ο Παύλος Καρολίδης στη «Σύγχρονη Ιστορία των Ελλήνων»: «Επί αρκετόν μήκος εκατοντάδες πτωμάτων είχαν πληρώσει την θάλασσα, ώστε να δύναται τις να βαδίσει επ' αυτών και τους επιπλέοντες δια της θαλάσσης απετείλειουν οι Τούρκοι δια μαχαϊρών και ξύλων».

Είναι, σίγουρα, δύσκολη η απάντηση για τον ελληνικό λαό. Γιατί έχει επιπλέον να συνεκτιμηθεί και νεότερα ιστορικά γεγονότα, που είναι αδύνατο να τα αγνοήσει. Μετά τη σφαγή του 1920-28 στη Μικρασία και τον Πόντο ακολούθησαν νέοι διωγμοί με τα θλιβερά γεγονότα και τους βανδαλισμούς του 1955 στην Κων/λη και η εισβολή στην Κύπρο το 1974, που οδήγησε σε νέα θύματα και νέους πρόσφυγες και κατέληξε στην κατοχή μεγάλου μέρους της μεγαλονήσου από τουρκικά στρατεύματα, έστω κι αν σ' αυτό υπήρξαν και σοβαρές ελληνικές ευθύνες.

Συνεπώς είναι προφανές, ότι η επιθετική πολιτική των στρατοκρατών της Άγκυρας συνεχίζεται. Και έχει σταθερά την ανοχή ή και την ενθάρρυνση του διεθνούς παράγοντα. Ενώ από ελληνικής πλευράς υπάρχει μια συνεχής υποχωρητικότητα. Γιατί βέβαια τα διεθνή συμφέροντα δεν αφήνουν και μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας για τον ελληνικό λαό. Και για δικούς τους λόγους οι στρατοκράτες της Άγκυρας συνεχίζουν να διατηρούν σε κατά-

σταση εθνικιστικού και θρησκευτικού φανατισμού όσο τμήμα του τουρκικού λαού μπορούν ακόμα να ελέγχουν.

Παρά ταύτα η επιλογή σήμερα του ελληνικού λαού δεν μπορεί να είναι παρά μόνο μία: Ναι στη λήθη, όχι στη λησμονιά και σίγουρα όχι στην παραχάραξη της ιστορίας.

*Από μια κόρη τρυφερή
στα κύματα λουσμένη
μιαν Αφροδίτη δροσερή
τι τώρα απομένει;*

*Μένει ο ίσκιος της ελιάς
στου κάμπου το λιοτύρι
και το κλαδί της προσφυγιάς
πλάι στο παραθύρι*

Απ. Κ. Κοκόλιας

Οι ταγοί του Ελληνισμού της Μ. Ασίας Μητροπολίτης Χρυσόστομος Ύπατος Αρμοστής Αριστ. Στεργιάδης

Οι κορυφαίες ηγετικές προσωπικότητες του Ελληνισμού της Μ. Ασίας ήταν δύο. Ο Μικρασιάτης Ιεράρχης και ο Κρητικός Ύπατος Αρμοστής.

Την ώρα που οι Τούρκοι ντελίδες έμπαιναν στη Σμύρνη με γυμνά τα σπαθιά τους, πολλοί συμβούλευσαν τον ποιμενάρχη να φύγει. Η απάντηση ήταν: «το καθήκον μου είναι να μείνω με το ποίμνιό μου». Λίγες ώρες αργότερα κατακρεουργήθηκε από το μαινόμενο πλήθος. Είχε βέβαια πολλές ευθύνες για την προηγούμενη κακή συμπεριφορά του προς το Μουσουλμανικό στοιχείο της Σμύρνης, οπωσδήποτε όμως δειλός δεν υπήρξε.

Την ίδια ώρα ο πολιτικός και διοικητικός ηγέτης του Ελληνισμού Αριστείδης Στεργιάδης εγκατέλειψε τη Σμύρνη στη σφαγή και στις φλόγες, επιβίβαστηκε κρυφά σ' ένα εγγλέζικο πολεμικό και διέφυγε στην Ευρώπη. Δεν τόλμησε να ξαναγυρίσει ποτέ στην Ελλάδα. Το μίσος του Στεργιάδη για τους Μικρασιάτες ήταν πασίγνωστο. Στην Ήπειρο, όπου είχε υπηρετήσει ως Γενικός Διοικητής, του έδωσαν το παρατσούκλι «Αλή Πασάς». Οι πρόσφυγες θα συγκρατήσουν τη συνηθισμένη του

Ο αγαπημένος θερινός κινηματογράφος της πόλης θα είναι και φέτος το στέκι της κινηματογραφικής απόλαυσης!

Ξένες βραβευμένες ταινίες | Ελληνικές ταινίες
Κλασικά αριστουργήματα | Παιδικές ταινίες | Θέατρο Σκιών

ΕΝΑΡΞΗ ΠΡΟΒΟΛΩΝ **20 ΙΟΥΝΙΟΥ**

facebook: Ta EYLina - Καισαριανή
Λεωφ. Εθνικής Αντιστάσεως 236

Το πάρκο "ΤΑ ΕΥΛΙΝΑ" προσφέρει, για όλη την οικογένεια, μοναδικές στιγμές διασκέδασης και άθλησης καθώς και γαστρονομικές απολαύσεις.

φράση: «Θα σας κυβερνήσω με το βούρδουλα». Οι Χρ. Θεοδωρίδης – Σώκ. Κλαδάς στο βιβλίο τους «Πρόσφυγες φοιτητές» τον χαρακτηρίζουν «απαίσιον τον χαρακτήρα και την ψυχήν». Και ο τότε υπουργός Εσωτερικών Γεώργιος Παπανδρέου, που τον επισκέφθηκε στη Σμύρνη λίγες μέρες πριν την καταστροφή θυμάται: «Μου είπε ότι βλέπει να έρχεται η κατάρρευση. Τον ρώτησα: Και γιατί δεν ειδοποιείς τον κόσμο να φύγει; Και πήρα την απάντηση: Καλύτερα να μείνουν εδώ, να τους σφράξει ο Κεμάλ, γιατί αν πάνε στην Αθήνα θα ανατρέψουν τα πάντα» (Γρηγόρης Ααφνής «Η Ελλάς μεταξύ δύο πολέμων»).

Και στα δύο ήταν όντως προφητικός. Άλλωστε, με δική του εισήγηση η ελληνική κυβέρνηση από τον Ιούλιο του 1922 απαγόρευσε την είσοδο στην Ελλάδα Ελλήνων από τη Μικρά Ασία.

Το δράμα της προσφυγιάς

Αμέσως την επομένη της καταστροφής η εξουθενωμένη από τους μακροχρόνιους πολέμους ελληνική πολιτεία βρέθηκε ανέτοιμη και ανίκανη να αντιμετωπίσει τις τεράστιες συνέπειες αυτής της πρωτόγνωρης εθνικής συμφοράς. Το ίδιο ανώριμη και αμήχανη βρέθηκε και ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Όμως για να γίνει καλύτερα κατανοητό το μέγεθος του προβλήματος χρειάζεται να καταφύγουμε και σε κάποια στατιστικά στοιχεία. Ο επαναπατρισμός Ελλήνων από τη Μ. Ασία τον Πόντο και την Ανατ. Θράκη άρχισε από το 1914 περίπου κορυφώθηκε το 1922-23 και ολοκληρώθηκε το 1928. Στο μεταξύ υπήρξε και η ανταλλαγή των πληθυσμών. Ήδη, πριν τη Μικρασιατική καταστροφή 775.000 χριστιανοί της Μ. Ασίας την είχαν εγκαταλείψει (Ευστ. Ζαμπαθός – «Οι εκ Μ. Ασίας Ελληνοπόντιοι πρόσφυγες»). Το 1920 ο πληθυσμός της χώρας ήταν περίπου 4.900.000 κάτοικοι. Το 1928 ανήλθε σε 6.205.000 κατοίκους. Χωρίς βέβαια να αυξηθούν τα τ.μ. του εδάφους της ελληνικής επικράτειας, δηλαδή αυξήθηκε κατά 1.305.000 ανθρώπους, τον μεγαλύτερο ποσοστό ήταν γυναίκοι. Αν μάλιστα στα 4.900.000 των κατοίκων της χώρας του 1920 υπολογίσει κανείς και μερικές εκατοντάδες χιλιάδες Τούρκους, που επέστρεψαν στην Τουρκία με την ανταλλαγή πληθυσμών, προκύπτει

ότι η αύξηση των ελληνικής καταγωγής κατοίκων της Ελλάδος σε απόλυτο αριθμό φθάνει το 1,5 εκ. Το λεκανοπέδιο της Αττικής το 1920 είχε 490 χιλ. κατοίκους και το 1928 805 χιλ. Γράφει χαρακτηριστικά ο Αμερικανός Γκάιλς Μίλτον: «Η έξοδος από τη Μ. Ασία είχε λάβει βιβλικές διαστάσεις και επρόκειτο να συνεχισθεί για πολλούς μήνες. Ήταν η μεγαλύτερη αναγκαστική αποδημία στην ιστορία του ανθρώπινου γένους. Σχεδόν 2 εκατομμύρια άνθρωποι έπεσαν θύματα μιας τρομοκρατικής σε βιαιότητα και έκταση καταστροφής». Ο Ηλίας Βενέζης γράφει: «Είχαμε ρητές εντολές να μην επέμβουμε, να μη βοηθήσουμε. Το πλοίο μας είχε τότε δύναμη, που θα μπορούσαμε να βομβαρδίσουμε όλη τη Σμύρνη και να σταματήσουμε το μακελειό, αλλά η εντολή ήταν να μην κάνουμε τίποτα.»

Αυτή η νέα κατάσταση που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα έφερε κυριολεκτικά αναστάτωση όχι μόνο στα πληθυσμιακά δεδομένα του νεοσύστατου ουσιαστικά ελληνικού κράτους, αλλά και στην υπάρχουσα μέχρι τότε κοινωνική δομή, συνοχή και διαστρωμάτωση, στο χαρακτήρα και στο ρυθμό της κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας, στις κοινωνικές αντιλήψεις του λεγόμενου παλιοελλαδίτικου πληθυσμού, στις ταξικές αντιθέσεις, στα πολιτικά πράγματα, στα κοινωνικά ήθη, στο διαίτολόγιο, στις ερωτικές σχέσεις, στη μουσική, στο τραγούδι, στο χορό, στην τέχνη και στον πολιτισμό, στον αθλητισμό και γενικά σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής των κατοίκων, ακόμα και στην εθνική μας γλώσσα.

Το 1926 γράφει σχετικά ο γνωστός παλιοελλαδίτης χρονογράφος Α. Χριστοδούλου στο «Πανόραμα»: «Οι άνθρωποι αυτοί υπήρξαν λίπασμα χημικών δια μίαν χώραν μοιρολατρικών και πολιτικών». Και συνεχίζει αναφερόμενος ειδικά στους πρόσφυγες του Βύρωνα: «Κέντρα δε και εστιατόρια άφθονα και περιποιημένα, ανθρώπινα, με διακοσμήσεις με κοκεταρίαν». Και παρακάτω: «Η ψυχή του Σμυρνιού είναι η λεπτή και ζωηρή ψυχή του Ίωνος. Εις ζωηράν αντίθεσιν με την ψυχή των γηγενών, βαρείαν και δωρικήν και αλύγιστον και ολίγον τι αποκρουστικήν ψυχήν. Όταν είναι Κυριακή τα κέντρα και οι δρόμοι του Βύρωνα κοχλάζουν από κορίτσια, γυναίκες και μεσόκοπες, ανακατεμένες με τους άνδρες, συγγενείς, φίλοι και γνωστοί, κουτσοπίνουν, διασκεδάζουν, ακούν

μανδολίνα και κιθάρας, σμυρνιώτικους αμανέδες, μελωδίες πάθους και νοσταλγίας. Κάποια φυσαρμόνικα μελωδεί συναρπαστικών ζεϊμπέκικων, χωρίς υπονοούμενα και αποσιωπητικά. Μόνον κουσέλι και καλαμπούρι και πνεύμα. Πλήρης δε και απόλυτος τάξις. Εάν το ίδιο ποσόν του οινονεύματος και εις το ίδιο χρονικόν διάστημα έπιναν Ρωμιοί εκ της παλαιάς Ελλάδος, αδύνατον να μη εμχαιρώνοντο και να μη εκουμπουριάζοντο από παρεξήγησιν και στραβοκοίταγμα και φιλοτιμίαν και ξεχειλίσμα τιμής».

Στην ιστορία του ο Σπ. Μαρκεζίνης σχολιάζει: «Το 1922 και όχι το 1832 εδημιουργήθη η Νέα Ελλάς και οι πρόσφυγες υπήρξαν το νέο αίμα της». Και η Ίφιγένεια Χρυσόχου δίνει ένα ευρηματικό και πρωτότυπο στοιχείο για την πολιτιστική υπεροχή των προσφύγων από την εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 9/10/22: «Δεσποινίς πρόσφυε εκ Σμύρνης πινίστρια ελληνομαθής, αγγλομαθής, γαλλομαθής, παραδίδει δωρεάν μαθήματα πιάνου, φιλολογίας και ξένων γλωσσών, μόνον έναντι στέγης» και βεβαιώνει ότι τέτοιες αγγελίες δημοσιεύθηκαν εκατοντάδες.

Δικαιολογημένη, λοιπόν, η αρχική αμηχανία σ' αυτή τη γενική ανατροπή, που δεν άργησε να μετατραπεί σε εχθρότητα. Οι Έλληνες είχαν δει πολλές φορές μέχρι τότε να κατακλύζεται ο τόπος τους από ξένους ειρηνικούς μετανάστες ή και πολεμικούς εισβολείς, αλλά ήταν η πρώτη φορά που είδανε την Ελλάδα να πλημμυρίζει από ξένους, που όμως δεν ήταν ξένοι. Από Έλληνες που κατέφευγαν στη μητέρα πατρίδα όχι για να τη ληλατήσουν και να φύγουν, αλλά ούτε και να τη σκλαβώσουν. Αυτοί οι «εισβολείς» ήταν κάτι διαφορετικό. Ζητούσαν μόνο αγάπη και προστασία. Ζητούσαν αυτό που μόνο μια μάνα μπορεί να δώσει στα παιδιά της. Και ήταν έτοιμοι να της δώσουν τη δική τους ψυχή.

Στέγαση - Το μεγάλο πρόβλημα

Το κατεπείγον από τα σοβαρά αυτά και πρωτόγνωρα προβλήματα και συνεπώς το πιο πιεστικό απ' όλα ήταν εκείνο της στέγασης όλων αυτών των ανθρώπων.

Τις μέρες εκείνες η εικόνα που παρουσίαζαν οι μεγαλύτερες ελληνικές πόλεις και τα νησιά του

Το φωτογραφικό υλικό προέρχεται από τα αρχεία της "Πανινίου Στέγης Βύρωνα" και του κου Απόστολου Κοκόλια και από το το διαδίκτυο.

Αιγαίου, ήταν κυριολεκτικά θλιβερά. Χιλιάδες οικογένειες, αλλά και μεμονωμένοι άνθρωποι, κυρίως παιδιά, χαμένοι μέσα σ' αυτό το πλήθος, που πριν λίγα 24ωρα είχαν τα σπίτια τους, τις δουλειές τους, τα εισοδήματά τους, την περιουσία τους, τα σχολεία τους, την κοινωνική τους θέση και την ιδιαίτερη πολιτιστική τους ταυτότητα, βρέθηκαν ξαφνικά σ' έναν άγνωστο τόπο, ανέστιοι, ρακένδυτοι και πεινασμένοι, κυριολεκτικά στους δρόμους. Επιπλέον, είχε χαθεί πια και η μεταξύ τους κοινωνική συνοχή και κοινή πολιτιστική παράδοση, αφού ξαφνικά βρέθηκαν διαλυμένοι και διάσπαρτοι σε κάθε γωνιά της ελληνικής γης. Και όχι πάντα στον ίδιο προσφυγικό καταυλισμό οι καταγόμενοι από την ίδια περιοχή. Ευρωπαίοι της Κωνσταντινούπολης δίπλα σε κείνους από τα βάρη της Ανατολίας. Αστοί της κασμοπολίτικης Σμύρνης δίπλα σε γεωργούς και κτηνοτρόφους από την Προύσα. Και το χειρότερο απ' όλα ήταν η διάλυση στην κυριολεξία χιλιάδων οικογενειών. Χρειάστηκαν πολλές φορές χρόνια για να ξαναναταμώσουν. Και πολλές απ' αυτές δεν ξανάσιμζαν ποτέ. Επί δεκαετίες θυμούνται οι παλιότεροι την ειδική καθημερινή εκπομπή του ραδιοφωνικού σταθμού της Αθήνας «Αναζητήσεις μέσω του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού». Την παρακολουθούσαν οι τυχεροί που είχαν επιζήσει με την ελπίδα να μάθουν νέα για όσους είχαν εξαφανισθεί. Ώσπου κάποτε και οι ελπίδες σώθηκαν.

Η βοήθεια που προσδοκούσαν ήταν ανύπαρκτη. Η επίσημη κρατική πρόνοια ήταν από ανέτοιμη μέχρι και ανίκανη να προσφέρει ουσιαστικά κάτι σημαντικό. Προχώρησε σε κάποια πρώτα σπασμωδικά μέτρα στοιβάζοντας τους ανθρώπους αυτούς σε σχολεία, εργοστάσια, στρατώνες, τρένα, παλιά ερείπια και οπουδήποτε μπορεί να φανταστεί κανείς. Έξι χιλιάδες Πόντιοι από την Τραπεζούντα μεταφέρθηκαν στο Μακρονήσι. Πολλοί βέβαια έμειναν στο δρόμο και ελάχιστοι τυχεροί σε κάποιες παράγκες. Μα και γι' αυτούς τους «τυχερούς» είναι χαρακτηριστική η περιγραφή του Βυρωνιώτη παλιοελλαδίτη συγγραφέα Ξεν. Φιλέρη για το σπίτι, για την ακρίβεια το δωμάτιο, όπου ζούσε στο Βύρωνα, ακόμη και μέχρι το 1940, η φιλική του οικογένεια των αδελφών Αλέκου και Βασίλη Βλάχου, που δεν στάθηκε εξ ίσου τυχερή και στην απόκτηση προσφυγικής κατοικίας. «Μ' άλλα λόγια σκέτη δυστυχία. Χωρίς έπιπλα, χωρίς νερό και ηλεκτρι-

κό, χωρίς κρεβάτια, χωρίς τίποτα. Κοιμόντουσαν κατάχαμα πάνω σε κουρελούδες και στην πόρτα είχαν βάλει ένα μπερντέ για να τους προστατεύει από τον αέρα. Μόνο ένα τραπέζκι κι αυτό κουτό, τρία σκαμνάκια, μια λάμπα πετρελαίου, μια φουφού και μερικά πήλινα πιάτα υπήρχαν μέσα σ' αυτήν την τρώγλη. Μια τρώγλη όμως, που η μάνα τους την είχε πάντα πεντακάθαρη, έλαμπε από πάστρα». Και γύρω η κοινωνία από αμήχανη και αδιάφορη μπροστά σ' αυτό το θέαμα μέχρι και εχθρική. Ο κορυφαίος δημοσιογράφος - εκδότης της Καθημερινής Γ.Α. Βλάχος, αρνούμενος το εκλογικό δικαίωμα στους πρόσφυγες, γράφει στις παραμονές των εκλογών του 1928 «Ας είναι και αδελφοί και εξάδελφοι, ποτέ δεν θα αποκτήσουν συνείδησιν πολιτικήν και θέλησιν ελευθέρων πολιτών». Και παρακάτω «το σύμβολο της Παλαιάς Ελλάδος εκπορεύεται και βεβηλώνεται από την προσφυγικήν αγέλην» (Καθημερινή 16/7/28).

Οπωσδήποτε κάποιοι προσέφεραν βοήθεια με τη μορφή ελεημοσύνης, αλλά και κάποιοι άλλοι άρπαξαν την ευκαιρία να βρουν φθηνό εργατικό δυναμικό, κυρίως από τις νέες γυναίκες που ξαφνικά έγιναν υπηρέτριες. Περιγράφει η Ίφ. Χρυσόχου: «καλοντυμένες κυρίες ζητάνε κορίτσια για δουλακία». Η λέξη «δουλικό» μαζί με τους όρους «τουρκοκόποροι», «τουρκομερίτες», «παστρικές» (δηλαδή καθαρές και επομένως ανήθικες) κ.ά. πλούτισαν τότε το ελληνικό λεξιλόγιο. Για αρκετές δεκαετίες το «Σμυρνιά» σήμαινε πονηρή και γλυσσάδα.

Και το χειρότερο είναι ότι ένας ιδιότυπος κοινωνικός ρατσισμός αναπτύχθηκε τότε στην ελληνική κοινωνία. Κάποιοι απαίτησαν οι πρόσφυγες να φορούν κίτρινο περιβραχιόνιο και κάποιοι άλλοι έριξαν το σύνθημα «κάψτε τις παράγκες». Φυσικά αυτό λειτουργούσε και αμφίδρομα. Για τους πρόσφυγες οι κάτοικοι της μητέρας πατρίδας ήταν «οι γλιτσοί οι παλιοελλαδίταιδοι». Δηλαδή βρώμικοι και άξεστοι. Έπρεπε να περάσουν αρκετές δεκαετίες μέχρι να εξαλειφθεί αυτή η νοσηρή κατάσταση και να κατακτήσουν οι Μικρασάτες τη θέση που τους άξιζε στην ελληνική κοινωνία. Έγιναν πρωταγωνιστές σε όλους σχεδόν τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας. Αξίζει ν' αναφέρει κανείς ενδεικτικά κάποιους από τους κορυφαίους: Γιώργος Σεφέρης, Ελένη Γλύκατζη - Αρβελέρ, Ηλίας

Βενέζης, Στέλιος Σπεράντζας, Παύλος Καρολίδης, Πολυχρόνης Ενεπεκίδης, Γεώργιος Βιζυηνός, Στρατής Δούκας, Κοσμάς Πολίτης, Δημ. Ψαθάς, Παύλος Παλαιογιάννης,

Μέλπω Μερλιέ, Μίνως Αργυράκης, Μπαχαριάν, Ηλίας Καζάν, Δημήτρης Γλυνός, Μανώλης Ανδρόνικος, Κων. Δεσποτόπουλος, Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής (ακαδημαϊκός, ο οργανωτής του ελληνικού Πανεπιστημίου της Σμύρνης), Κων. Κούμας, οι λαϊκοί ζωγράφοι Θεόφιλος και Γιώργος Σικελιώτης, Μυρτιώτισσα, Φαίδων Βεγλερής, Χρήστος Τούντας, Φώτης Κόντογλου, Κώστας Βάρναλης, Δημήτρης Φωτιάδης, Μαρία Ιορδανίδου, Διδώ Σωτηρίου, Έλλη Παππά, Μιχ. και Λεωνίδας Κύρκος, Σάββας Παπαπολίτης, Γιάννης Πασαλίδης, Κυβέλη, Τάκης Μουζενίδης, Κάρολος Κουν, Μανώλης Καλομοίρης, Δόμνα Σαμίου, Γιάννης και Ρόζα Ίμβριώτη, Κων/νος και Ιωάννα Τσάτσου, Βασίλης Λογοθετίδης, οικογένειες Βέμπο, Μυράτ, Νέζερ, Βακαλό, Βεάκη, Δοξιάδη, Περματζόγλου, και ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Ιδιαίτερα οι πρόσφυγες λογοτέχνες κυριάρχησαν σχεδόν ολοκληρωτικά στο χώρο της διανόησης. Χτύπησαν αποτελεσματικά την αμάθεια, τη συντηρητική νοστορπία και τις παρωχημένες κοινωνικές αντιλήψεις που κυριαρχούσαν ακόμη στη γερασμένη μητέρα πατρίδα. Με σημαντικότερη τη συμβολή τους στο εμπόριο, στα γράμματα, στην επιστήμη, στην τέχνη και γενικά στον πολιτισμό. Η πρώτη ομιλούσα ελληνική ταινία «Η προσφυγοπούλα» ήταν δημιούργημα του 1937 των Μικρασιατών Αιμίλιου Σαββίδη και Μιχαήλ Σουγιούλ (Σουγιουλτζόγλου) με πρωταγωνίστρια τη Σοφία Βέμπο. Ακόμα και οι κορυφαίοι επιχειρηματίες και εθνικοί ευεργέτες ήταν πρόσφυγες, π.χ. ο Αριστοτέλης Ωνάσης, ο Μποδοσάκης, ο Αγγελόπουλος, ο Εμφιετζόγλου, ο Εφραίμογλου, ο Γρηγόρης Μαρασλής, ο Σισμανόγλου κ.λπ.

Όμως η ανάλυση όλης αυτής της εξελικτικής και αργής διαδικασίας απαιτεί μια ολοκληρωμένη κοινωνική μελέτη, που ξεφεύγει από το θέμα και τους στόχους αυτού του δημοσιεύματος.

Συνοπτικά μόνο μπορούμε να πούμε ότι η Μικρασιατική τραγωδία δεν επέφερε μόνο ολέθριες συνέπειες στον ελληνικό λαό, αλλά υπήρξε καθοριστική και για την αναζήτηση της εθνικής μας αυτογνωσίας.

SUMMER CAMP
ΔΗΜΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Οι μικροί Καισαριανιώτες επιστρέφουν στο αγαπημένο καλοκαιρινό πρόγραμμα δημιουργικής απασχόλησης του Δήμου Καισαριανής. Στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Δημοτικού Σταδίου «ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ», τα παιδιά (μαθητές Δημοτικού) θα απασχοληθούν σε 2 περιόδους τριών εβδομάδων η κάθε μια.

Α' περίοδος: 20 Ιουνίου - 8 Ιουλίου 2022
Β' περίοδος: 11 Ιουλίου - 29 Ιουλίου 2022

Αιτήσεις από 30 Μαΐου 2022

Πληροφορίες:
2132010782 - 2107222109
2132010764 - 2132010772

«ΚΑΛΟΠΟΥΛΑ»

Το Δημοτικό αναψυκτήριο «ΚΑΛΟΠΟΥΛΑ» βρίσκεται μόλις λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας (περίπου 1 χιλιόμετρο μετά από το Μοναστήρι Καισαριανής) και είναι μια πραγματική οάση. Το αναψυκτήριο προσφέρει φαγητό, καφέ, αναψυκτικά, ποτά μέσα στο πανέμορφο τοπίο του δάσους του Υμηττού.

Μπολιασμένο δέντρο, οδός Πύρρου.
Το ύψος του δεν ξεπερνά το παμπριζ του αυτοκινήτου.

"Κλάδεμα" νεραντζιάς.
Προσέξετε τα τραύματα που άφησε η χρήση αλυσσοπρίονου.

"Μπόλι"

Κλάδεμα, μπόλιασμα, καρατόμηση...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΟΛΗ

«Παππού, γιατί κόβεις το δέντρο;»

«Το κλαδεύω, μικρή μου, γιατί αν έχει τόσα κλαδιά να ταίσει, δε θα μπορεί να ταίσει τα αγλάδια που θα κάνει.»

«Μα δεν πονάει που το κόβεις;»

«Όχι μικρή μου, γιατί το κάνω τώρα που κοιμάται. Άλλωστε, θα του κόψω μόνο αυτά τα κλαδάκια.»

Απλές, αυτονόητες αλήθειες που οι παππούδες μας ήξεραν καλά: κλαδεύουμε μόνο τα καρποφόρα δέντρα, για να έχουμε μεγαλύτερους καρπούς. Τα κλαδεύουμε πάντα προσεκτικά και την κατάλληλη εποχή, για να μην βλάψουμε το δέντρο. Τι έγινε και τα ξεχάσαμε;

Σήμερα βλέπουμε γύρω μας μια πρωτοφανή καταστροφή: τα δέντρα της πόλης μας κόβονται χωρίς έλεος. Αντί να κόβονται μόνο τα τα σπασμένα, ξερά ή άρρωστα κλαδιά, κόβονται μεγάλοι, ζωντανοί κλάδοι, πολλές φορές μέχρι τον κορμό. Το δέντρο μένει λείψανο του εαυτού του, ένα κούτσουρο με γυμνά, κολοβωμένα κλαδιά.

Συνηθισμένοι πιθανώς από το άγριο κλάδεμα των αμπελιών, πολλοί Έλληνες σηκώνουν τους ώμους με αδιαφορία «Σιγά μωρέ, θα πετάξει». Κι όμως, αν το σκέφτονταν καλύτερα, θα καταλάβαιναν πως ποτέ δεν είδαν καλλιεργητή που να κλαδεύει τις πορτοκαλιές ή τις μηλιές του όπως κλαδεύονται οι νεραντζές στην πόλη μας. Ούτε οι λεύκες και τα πλατάνια είναι καρποφόρα δέντρα. Οι μεγάλοι τους κλάδοι έχουν ανάπτυξη χρόνων και δεν αντικαθίστανται όπως οι περινέες κληματοβέργες που κόβουν οι αμπελουργοί. Δεν μπορούμε να περιμενουμε από ένα δέντρο 20 μέτρων και πολλών ετών να αναγεννηθεί με την ίδια ευκολία. Σίγουρα, αντιδρώντας στο τραύμα, το δέντρο θα μπει σε κατάσταση συναγερμού και θα πετάξει βλαστάρια από παντού. Όμως αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Τα βλαστάρια που θα πεταχτούν από τον κορμό θα κλείνουν τα πεζοδρόμια και θα χρειαστούν πάλι κλάδεμα. Όσο για τις «τούφες» που θα εμφανιστούν στις άκρες των κολοβωμένων κλάδων δεν είναι ένδειξη υγείας. Αντί για ένα σπιβαρό κλαδί, τώρα υπάρχουν δεκάδες βλασταριών που είναι μεν περισσότερα, αλλά είναι όλα

πιο λεπτά κι πολύ πιο αδύναμα από τον κλάδο που αντικατέστησαν. Και, φυσικά, δε θα υπάρξει αμπελουργός να τα στηρίξει σε ύψος τριών ορόφων και βάλε - κάποια μέρα ένας νέος χιονιάς ή ένας δυνατός αέρας θα τα σπάσει. Ένας τραυματισμός, ένα σπασμένο αυτοκίνητο θα είναι αρκετά για ν' αρχίσει ένας νέος κύκλος άγριας κοπής, με σκοπό να αποφευχθούν άλλες πτώσεις. Έτσι, μοιραία, η άγνοια δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τις πτώσεις που προσπαθεί να αποτρέψει.

Γιατί όμως έχει επικρατήσει αυτό το βαθύ κλάδεμα; Γιατί τα τελευταία 10-12 χρόνια εμφανίζεται η τάση σε όλο και περισσότερους δήμους; Σίγουρα ένα μέρος της ευθύνης φέρει η κρίση και τα μνημόνια. Με λιγότερα χρήματα, πολλοί δήμοι δεν κλάδεψαν τα πρώτα χρόνια της κρίσης. Έπειτα, ο περιορισμός του δημόσιου τομέα οδήγησε στην απομάκρυνση πολλών γεωπόνων και εμπειρών τεχνικών από τις υπηρεσίες πρασίνου των δήμων. Τελικά πολλοί δήμοι κατέφυγαν σε ιδιώτες για το κλάδεμα των δέντρων τους, οι οποίοι πρότειναν (ή απλώς πραγματοποιήσαν) άγρια καρατόμηση των δέντρων αντί για κανονικό κλάδεμα. Όσους έχω ρωτήσει σχετικά, εργολάβους, τεχνίτες ή στελέχη των δήμων δίνουν πάντα την ίδια απάντηση: «Θα πετάξει». Και όταν επέμεναν λίγο παραπάνω, εισέπραδα την απάντηση ότι «**Όταν τα κόβεις βαθιά, δε χρειάζεται να κόβεις κάθε χρόνο**».

Με λίγα λόγια, αν αφαιρέσεις όλα τα κλαδιά και τα φύλλα από ένα δέντρο, θα περάσουν χρόνια ώσπου να ξαναφουντώσει και στο μεταξύ ο δήμος θα κάνει οικονομία στο κλάδεμα. Είναι όμως έτσι πραγματικά;

Ας το πάρουμε από τη σκοπιά του δήμου: το δέντρο, που έχει μείνει σκιά του εαυτού του, θα χρειαστεί καιρό ώσπου να ξαναγίνει δέντρο. Στο διάστημα αυτό δεν θα απαιτηθούν κλαδέματα, άρα πράγματι ο δήμος θα έχει κέρδος, βραχυπρόθεσμα. Μακροπρόθεσμα όμως; Υπάρχουν κάποια είδη δέντρων, όπως ο πλάτανος και η λεύκα, που δεν πρέπει να κλαδεύονται επ' ουδενί γιατί είναι εξαιρετικά ευαίσθητα σε παθολόγια. Από τα υπόλοιπα, όσα επιβιώνουν από ένα σωστό και περιορισμένο κλάδεμα, δεν δείχνουν την ίδια αντοχή όταν κλαδεύονται βαθιά. Οι μεγάλες τομές αποτελούν ανοιχτή πόρτα για τους μικροοργανισμούς που αρχίζουν να κατατρώνε το δέντρο από μέσα. Έπειτα από λίγο, ένα δέντρο που χρειάστηκε 20, 50 ή και παραπάνω χρόνια για να μεγαλώσει θα

ξεραθεί - ή θα αρχίσουν να σπάνε τα κλαδιά του. Και στις δύο περιπτώσεις, θα απαιτηθεί η κοπή και απομάκρυνσή του, μια πολύ κοπιώδης και πολυέξοδη διαδικασία, ιδιαίτερα αν το δέντρο είναι πολύχρονο και έχει αναπτύξει ισχυρό ριζικό σύστημα. **Με λίγα λόγια, για εξοικονόμηση εργατικών μια ή δυο χρονιές, ο δήμος κινδυνεύει να χάσει μια επένδυση δεκαετιών και να μπει σε ακόμη πιο μεγάλα έξοδα.** Το πιο συμφέρον για τον δήμο και τους πολίτες είναι τα ψηλά δέντρα να παραμένουν στη θέση τους για όσο το δυνατόν περισσότερο.

Έπειτα, **η καρατόμηση**, όπως είπαμε, οδηγεί στη δημιουργία πιο αδύναμων κλαδιών, που σπάνε πιο εύκολα σε περίπτωση κακοκαιρίας, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει ζημιές, τραυματισμούς ή ακόμη και θάνατο ανθρώπου. Ανεξάρτητα από την ευθύνη για τις ζωές μας, αν γίνει μήνυση ο Δήμος κινδυνεύει να επωμιστεί δυσβάσταχτα πρόστιμα, γιατί η πρακτική της καρατόμησης σε καμία περίπτωση δεν θεωρείται ενδεδειγμένη δεινροκομική πρακτική. Ασχέτως αν οι δήμοι τους αγνοούν, υπάρχουν σχετικοί νόμοι που την απαγορεύουν, συνεπώς η καταδική θα είναι αναπόφευκτη.

Πώς είναι όμως τα πράγματα από την πλευρά του πολίτη; Την ώρα που ο Δήμος μετρά τα μεροκάματα που εξοικονόμησε κλαδεύοντας αραϊότερα, ο πολίτης καλείται να επωμιστεί το κόστος μέσω του αυξημένου λογαριασμού του ρεύματος. Εκτός από το οξυγόνο (η μείωση του οποίου ούτε μετριέται, ούτε μπορεί να αναπληρωθεί), τα δέντρα παρέχουν και θερμότητα. Όταν λείπει μεγάλο μέρος της κόμης τους, η λειτουργία αυτή δεν μπορεί να γίνει. Ώσπου να ξαναφουντώσει η φυλλωσιά τους, οι δρόμοι και οι πλατείες που έχουν μείνει χωρίς σκιά μετατρέπονται σε «**θερμά σημεία**», με αποτέλεσμα τα σπύια και καταστάγματα που βρίσκονται εκεί να καταναλώνουν περισσότερο ρεύμα για κλιματισμό. Επίσης, καθώς η πόλη γίνεται πιο ασφυκτική, περιορίζονται οι μετακινήσεις ντόπιων και τουριστών, με αποτέλεσμα να μειώνεται η αγοραστική κίνηση στα καταστήματα. Ειδικά για τους τελευταίους, η αυξημένη δυσφορία λόγω της τρομερής ζέστης μοιραία σημαίνει και μειωμένη απόλαυση των διακοπών. Όμως ο τουρισμός είναι μια βιομηχανία που βασίζεται κατά μεγάλο μέρος στην ικανοποίηση των πελατών. Θέλουμε ευχαριστημένους τουρίστες που θα μένουν περισσότερο εδώ αντί να δραπέτευουν στα νησιά και

Στην πλατεία Ταππατουργίου μια κακοκλαδεμένη λεύκα προσπαθεί να επιβιώσει.

Μια λεύκα πετά μάζες νέων βλαστών, σχηματίζοντας "τούφες" στις άκρες των κολοβωμένων κλάδων της.

Κομμένο δέντρο που ακόμη δεν έχει αντικατασταθεί στην πλατεία Δελφολάνη.

..... Περπατώντας στον Βύρωνα...

της Ήλιας Ιατρού

θέλουμε, όταν γυρίσουν σπίτι, να μας συστήσουν και στους φίλους τους. Μια πόλη χωρίς σκιά που ψήνεται στο λιονύρι δε βοηθά καθόλου σ' αυτό.

Ας δούμε τώρα τα πράγματα από **την πλευρά των εργολάβων**. Για να **ρίξουν το κόστος**, προσλαμβάνουν ανειδίκευτο προσωπικό που, φυσικά, δεν ξέρει τι είναι το σωστό κλάδεμα. Ακόμη και αν ήξεραν όμως, τι μπορούν να κάνουν όταν το αφεντικό προστάζει βαθύ κόψιμο; Βλέπετε, το να κόψεις ένα κλαδί από τη ρίζα του είναι πολύ πιο εύκολο (και γρήγορο) από το να διαλέγεις και να κόβεις ένα-ένα τα κλαδιά που πρέπει. Άλλωστε, οι εργολάβοι έχουν συμφέρον να κόβουν όσο το δυνατόν περισσότερο, αφού είναι υπεύθυνοι για την απομάκρυνση της ξυλείας. Εννοείται πως δε θα τη χαράμισουν στέλνοντάς την στη χλωματερή. Θα την πουλήσουν σε αποθήκες ξυλείας ή πέλετ, εξασφαλίζοντας μια **δεύτερη πηγή εσόδων**, έσοδα που αυξάνονται όσο βαθύτερο είναι το κόψιμο. Επιπλέον, για **εξοικονόμηση χρόνου** (άρα και μεροκάματων) οι εργολάβοι εξοικονομούν τα συσκευαζόμενα με αλυσσοπρίονα. Αυτά βέβαια κάνουν τη δουλειά πιο εύκολη και γρήγορη, τόσο που, πολλές φορές, τα κλαδιά να σπάζουν ή να σχίζονται κατά τη διάκριση της κοπής, **ανοίγοντας πληγές που το δέντρο αδυνατεί να επούλωσει**. Και να ήταν μόνο αυτό - η διεθνής πρακτική επιβάλλει την **απολύμανση των κοπτικών εργαλείων από δέντρο σε δέντρο**, όπως οι γιατροί απολυμαίνουν τα νυστέρια από ασθενή σε ασθενή. Όμως τα αλυσσοπρίονα είναι αδύνατον να απολυμανθούν. Έτσι, καθώς χρησιμοποιούνται από δέντρο σε δέντρο, μεταφέρουν παθογόνους μικροοργανισμούς μολύνοντας γειτονιές ολόκληρες.

Μπροστά σ' όλη αυτή την καταστροφή, οι πολίτες τι κάνουν; Έχουμε απομακρυνθεί τόσο πολύ από τη φύση που οι περισσότεροι δεν ξέρουμε καν ποια είναι τα λαχανικά κάθε εποχής. Οι περισσότεροι προσπερνούν τα κουτσουρεμένα δέντρα αγνοώντας ότι έχει γίνει κάτι κακό. Οι υπόλοιποι, αγνοούν σε ποια αρχή να απευθυνθούν και τι πρέπει να κάνουν. Και τέλος, υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία, εκείνοι που δεν εκτιμούν τη φύση, εκτός όταν τους προσφέρει κάτι από και χειροπιαστό, π.χ. φρούτα. Αυτοί δεν εκτιμούν τη σκιά και το οξυγόνο, ούτε γαληνεύουν όταν βλέπουν τις ανθισμένες νεραντζές. Αντίθετα κουνούν το κεφάλι και απορούν: γιατί να έχουμε νεραντζά, που δεν τρώγονται, ενώ θα μπορούσαμε να έχουμε

με, π.χ. λεμόνια; Έτσι τηλεφωνούν και παραπονοούνται τους δήμους, ώσπου πολλοί από αυτούς υπέκυψαν και βάλθηκαν να μετατρέψουν όλες τις νεραντζές σε λεμονιές.

Όμως, οι λεμονιές που ανθίζουν στους κάμπους έχουν τη φροντίδα του αγρότη. Σκάλισμα και λίπασμα στις ρίζες, τακτικό πότισμα, αντιπαγωτική προστασία τις κρύες μέρες. Η άμοιρη νεραντζά που τόσο απλόχερα μας έδινε τη σκιά της και αρωμάτιζε την πόλη κάθε Απρίλη ούτε ζητά, ούτε θα λάβει ποτέ τέτοιες φροντίδες. Και ως λεμονιά θα συνεχίσει να ζει στο τσιμεντωμένο πεζοδρόμιο, τραβώντας ό,τι νερό μπορεί από τα λούκια και τους υπονόμους. **Άραγε, τι θα έχουν μέσα τα λεμόνια που θα παράγει;** Κανείς ακόμη δεν έχει κάνει σχετική έρευνα...

Στο μεταξύ, το συνεργείο που κάνει τα μπολιάσματα δεν έκανε αυτό που κάνουν κατά κανόνα οι καλλιεργητές: κόβουν και μπολιάζουν ένα κλαδί και, αν πετύχει το μπόλι, τότε κόβουν τα υπόλοιπα. Σ' εμάς προκρίθηκε η **λύση της ολικής καρατόμησης**. Τέρμα τα άνθη, τέρμα τα αρώματα, τέρμα η σκιά. Φέτος το δέντρο θα μείνει κούτσουρο, ο δρόμος άδειος. Αν πιάσει το μπόλι, περίφημο, σε 4 χρόνια θα έχετε λεμονιά. Αν δεν πιάσει, κανένα πρόβλημα, σε 4 χρόνια θα έχετε πάλι νεραντζά. Στο μεταξύ βάλετε μπρος κλιματιστικά και ανεμιστήρες και πορευτείτε όπως μπορείτε. Ο δήμος δε νοιάζεται.

Φαίνεται πως δεν νοιάζεται καν για το πώς θα περνούν οι πεζοί από το ήδη στενό πεζοδρόμιο. Βλέπετε, τα συνεργεία έκοψαν τα δέντρα σε ύψος 1,20-1,40 περίπου. Γιατί; Γιατί είναι πιο βολικό για τον μπολιαστή. Φαίνεται πως οι εργασίες έγιναν χωρίς τη χρήση σκάλας. Όταν πιάσουν τα μπόλια, τα δέντρα θα αρχίσουν να διακλαδίζονται από το ύψος του στήθους μιας μέσης γυναίκας, από το ύψος της κοιλιάς για έναν μέσο άντρα. Ήταν που ήταν στενό το πεζοδρόμιο, τώρα θα γίνει αδύνατον να περάσουμε, γιατί οι λεμονιές έχουν κάτι απίθανα αγκάθια, πιο σκληρά κι επικινδύνους από της νεραντζάς.

Αλλά είπαμε... **Κάτι τέτοια είναι φιλά γραμματα για δήμους και εργολάβους. Ο πιο σημαντικός παράγοντας σε κάθε λήψη αποφάσεων φαίνεται να είναι το κέρδος. Κέρδος οικονομικό πάντοτε, όχι κέρδος σε υγεία ή ευζωία. Γιατί, αφού η ευημερία του πολίτη δεν μπορεί να μετρηθεί σε χρήματα, δεν συνηγορείται στις αποφάσεις.**

Ροβινία προσπαθεί να επιβιώσει πετώντας βλαστούς χαμηλά. Χρειάζεται άμεσο κλάδεμα για να μη μετατραπεί σε θάμνο.

Ο κλαδευτής πρέπει να αφήνει πίσω του δέντρο, όχι κάκτο της Αριζόνα

JUMPING JACK FLASH

Του Αντώνη Μακρή

Θοδωρής Κουρεντζής: Μια διάνοια από τον Βύρωνα

Ο όρος «Καλλιτέχνης» εκτιμώ ότι αποδίδεται ελαφρά τη καρδία, ειδικά την εποχή που οι Αξίες έχουν απωλέσει το ηθικό τους νόημα.

Ως εργαζόμενος τέχνης έχω συναναστραφεί με καλούς, λιγότερο καλούς, γνωστούς και αγνώστους και εκτιμώ τον-την καθένα-καθεμιά ξεχωριστά. Βέβαια, στον χώρο σπάνια εκτιμάται μόνο το ταλέντο. Το ποιος θεωρείται σπουδαίος ή ασήμαντος «Καλλιτέχνης» είναι σχετικό και καθορίζεται εν πολλοίς από την συγκυρία, αφού στην «πιάτσα» οι προσωπικές σχέσεις το πατρώνάρισμα, η υπερπροβολή, το μάρκετινγκ, διαμορφώνουν μια πλασματική αξιολογική κλίμακα.

Ευτυχώς, όμως, υπάρχουν πρόσωπα που το έργο τους υπερβαίνει την παγιωμένη πραγματικότητα και αναδύονται απερίφραστα ως Καλλιτέχνες. Κάποιοι ανυψώνονται ως τους Κλασσικούς! Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Θοδωρής Κουρεντζής. Εκ των μεγαλύτερων μαέστρων συμφωνικής μουσικής του Κόσμου. Διευθυντής κορυφαίων μουσικών συνόλων στη Ρωσία. Μαθητής της μυθικής μορφής της συμφωνικής μουσικής, του Ίλια Μουσίν στο Θρυλικό Κρατικό Ωδείο της Αγίας Πετρούπολης. Ο ίδιος ο Μουσίν τον αποκάλυψε διάνοια. Η χήρα του Σοστακόβιτς υποκλί-

θηκε μετά από παράσταση του. Προσφάτως με την ορχήστρα του έδωσε ένα εκπληκτικό κοντσέρτο σε ένταση και εκτελεστική αρτιότητα, παρουσιάζοντας Μπετόβεν στο Μέγαρο μουσικής στην Αθήνα και αποθεώθηκε. Ο τρόπος που διεύθυνε μνημειώδης. Ακόμα και η υπόκλιση προς το κοινό στο φινάλε, εξέπεμπε μεγαλοπρέπεια.

Μεγάλωσε στον Βύρωνα, κοντά στην πλατεία Φατσέα. Αστυνομικός πατέρας, μουσικός μητέρα. Αυτός στράφηκε στη μουσική. Αρχικά ήταν «φυσιολογικός». Μαθητής δημόσιου σχολείου, με μπάντα, παιδί της παρέας και όχι «φυτό», του άρεσε η ροκ και έπαιζε ποδόσφαιρο. Είχε απλές συνήθειες. Πριν ακόμα βγάλει το λύκειο άρχισε να εμβαθύνει πνευματικά και καλλιτεχνικά. Δεν τον ενδιέφερε πια να είναι επιτηδευμένα κοινωνικός χάνοντας άσκοπα χρόνο. Δεν αναλώθηκε σε πάσης φύσεως αγελαίες συμπεριφορές. Άρχισε να ντύνεται σαν Δανδής και να χάνεται στον κόσμο του. Υπάκουσε στα κελεύσματα της εσωτερικής του φλόγας με πάθος και ιερή προσήλωση. Παλιοί του γνωστοί τον είπαν ειρωνικά φευγάτο. Αυτός όμως βάδιζε σταθερά προς την εκπλήρωση του Περρωμένου του ως αληθινός Καλλιτέχνης, δημιουργώντας ένα Θαύμα!

Ψυχολογία

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

Της **Ηλιάννας Πεσσάρη**

Ψυχολόγος, ειδικευμένη στην βιωματική ψυχοθεραπεία μέσω ψυχοδράματος, καθοδηγήτρια yoga

www.prosopikianaptixi.gr

Πολέωνος 8, Παγκράτι
215 5051995 | 6938 165911
iliannapessaris@gmail.com

Πόσες φορές περνάει η μέρα και δεν έχεις κάνει μια παύση; Πόσες μέρες μπορεί να έχουν περάσει χωρίς να έχεις παρατηρήσει γύρω σου πραγματικά; Πόσες φορές μέσα στη μέρα συνειδητοποιείς ότι είσαι ζωντανός; Ότι αναπνέεις;

Κοιτάς τον ουρανό;
Ακούς τα πουλιά;
Κοιτάς τα δέντρα;

Είσαι σε σύνδεση με τον εαυτό σου;
Αναγνωρίζεις τις ανάγκες σου μέσα στη μέρα; σε ακούς;
Κοιτάς τους άλλους πραγματικά; βλέπεις τα μάτια τους;
Όταν σου μιλούν τους ακούς;
Έχεις παρατηρήσει πόσο όμορφοι μπορεί να είναι;
Πόσο κουρασμένοι; πόσο χαρούμενοι ή λυπημένοι;

Απολαμβάνεις τις στιγμές; Τον καλό καιρό;
Μία ξαφνική βροχή;
Ένα ουράνιο τόξο;

Τόσες μέρες που τρέχουμε να προλάβουμε, που είμαστε μέσα σε μία καθημερινότητα στον αυτόματο, χωρίς ευχαρίστηση, χωρίς παύση, χωρίς σύνδεση.

Από μέρα σε μέρα περνάμε και σκεφτόμαστε τα πρέπει, τις υποχρεώσεις, όσα χρειάζεται να γίνουν για να είμαστε σωστοί-δεν ξέρω για ποιόν. Σωστοί, όπως πρέπει, καθώς πρέπει, παραγωγικοί, κουρασμένοι, με στόχους, χαρούμενοι τόσο όσο, όχι πάρα πολύ αλλά αρκετά ώστε να μην ενοχλούμε.

Να τα καταφέρνουμε, πάντα, αλλά αν δεν τα καταφέρουμε να μην ενοχληθούμε, να συνεχίσουμε να προσπαθούμε για το επόμενο. Και αν τα καταφέρουμε να μην γιορτάσουμε πολύ γιατί έχουμε κι άλλα να κάνουμε.

Να τρέχουμε, να δουλεύουμε, να τρώμε σωστά αλλά να βγαίνουμε και έξω που και που, όμως να μην το παρακάνουμε, αλλά να μην κλεινόμαστε και μέσα, ειδικά τα Σάββατα, να ξε-

περνάμε τις δυσκολίες γρήγορα και αποτελεσματικά και αν δεν τις ξεπεράσουμε ας μην μιλήσουμε γι αυτές και γίνουμε βάρος στους άλλους.

Να τα καταφέρνουμε μόνοι μας, πάντα αλλά να κάνουμε και οικογένεια μην μείνουμε μόνοι.

Τόσες απαιτήσεις χωρίς νόημα, τόσες απαιτήσεις μακριά από τη πραγματική ζωή, μακριά από τον εαυτό, μακριά ο ένας από τον άλλον.

Βιαζόμαστε και η ζωή περνάει. Κι όταν φτάσουμε μεγάλοι πια, κοιτάμε και αναρωτιόμαστε ποιά ήταν αυτό το νόημα που δεν βρήκαμε.

Γι αυτό λέω: ας κάνουμε μία παύση τώρα. Μπορεί να είναι αμήχανη. Δεν πειράζει, ας σταθούμε λίγο. Ας ακούσουμε, τι ήχοι υπάρχουν γύρω; Τι ήχοι υπάρχουν μέσα;

Ας δούμε... το χρώμα του ουρανού, τα λουλούδια, τους ανθρώπους...

Ας παρατηρήσουμε τις σκέψεις μας, την αναπνοή μας, την καρδιά μας που χτυπά αδιάκοπα.

Ας πάρουμε χρόνο γι αυτό που θέλουμε, για αλλαγή.

Ας επιτρέψουμε στον εαυτό μας να μην σκέφτεται το επόμενο. Ας σκεφτούμε όσα έχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα.

Ας γιορτάσουμε λίγο γι αυτά. Ας μας πούμε μπράβο.

Ας κοιτάξουμε κάποιον στα μάτια πραγματικά.

Ας τον αγκαλιάσουμε λίγο παραπάνω σήμερα. Ας κλάψουμε αν το έχουμε ανάγκη, ας χορέψουμε ή ας τραγουδήσουμε.

Ας ξεκινήσουμε με μία μικρή παύση.

ΚΡΑΥΓΕΣ

Κείμενο - Σκηνοθεσία
Γιώργος Βούλγαρης - Γιάννης Μακρυνόρης

Δέκα γυναίκες επί σκηνής έρχονται αντιμέτωπες με τους εφιάλτες τους. Δέκα γυναίκες επί σκηνής τολμούν να ανασύρουν μνήμες. Δέκα γυναίκες επί σκηνής καταθέτουν τις ιστορίες τους. Τόσες πολλές διαφορές, μα τόσο κοινές οι διαδρομές και η κατάληξη τους. Ένα μοίρασμα της συντριπτικής θλίψης που προκαλεί η έμφυλη βία απ' όπου κι αν προέρχεται. Οι ουλές, οι ζημιές, τα σημάδια, εκεί... να διαρκούν όσο η ζωή. Και στη μέση... αυτός! Πώς θεραπεύεται κανείς από μια τόσο φρικτή συνθήκη;

Το ανατρεπτικό σκηνοθετικό δίδυμο των **Βούλγαρη – Μακρυνόρη** επιστρέφει μετά από δύο χρόνια απουσίας με το νέο τους έργο, **“Κραυγές”,** αποτιόντας **σεβασμό και ευλάβεια στις γυναίκες-θύματα της έμφυλης βίας και στο κίνημα #metoo.** Ένα έργο σκηνοθετημένο αριστοτεχνικά με την μοναδική αισθητική τους. Ένα μείγμα θεάτρου-κινηματογράφου και documentary act που θα καθηλώσει, θα προβληματίσει, θα παρακινήσει...

Με την υποστήριξη του πολιτιστικού συλλόγου Γλυφάδας **“Ο Προφήτης Ηλίας”** και της Κοινωνικής-Αθλητικής & Πολιτιστικής Παρέμβασης (**Κ.Α.Π.ΠΑ**) του Δήμου Γλυφάδας.

Ημέρες αρχικών παραστάσεων

Παρασκευή 10, Σάββατο 11 & Κυριακή 12 Ιουνίου 2022
στο θέατρο “Μελίνα” Ανατολικής Ρωμυλίας 123, Γλυφάδα
Τηλ. 210 9620117

Ώρα έναρξης: 21:15
Διάρκεια παράστασης: 60' χωρίς διάλειμμα
Η παράσταση είναι κατάλληλη για άτομα άνω των 16 ετών.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Κείμενο-Σκηνοθεσία: **Γιώργος Βούλγαρης - Γιάννης Μακρυνόρης**
Ενδυματολογία, Σκηνικά & Props: **Φωτεινή Σιούτη**
Σχεδιασμός Φωτισμών: **Παναγιώτης Γιατρός**
Πρωτότυπη Μουσική: **Nighthunter**
Ήχος: **Αλέξανδρος Ανδρικόγλου**
Visual Effects, Σχεδιασμός Αφίσας & Προγράμματος: **Γιάννης Μακρυνόρης**
Φωτογραφίες & Interval Video: **Γιώργος Ευαγγελόπουλος**
Δελτίο Τύπου & Επικοινωνία: **Νότα Κουλαρμάνη**

Ηθοποιοί:

Ανθή Βαρουξή
Φωτεινή Σιούτη
Στέλιος Κατημερτζόγλου
Νίκη Σαρίου
Σωτήρης Παναγιώτου
Βανέσσα Ζαφειροπούλου
Κατερίνα Ρόθου
Ειρήνη Ανδρούτσου
Χρύσα Μπεσίνα
Δήμητρα Κουτσούκη
Μαρία-Ηβη Γεωργίου
Μαίρη Δασκαλάκη

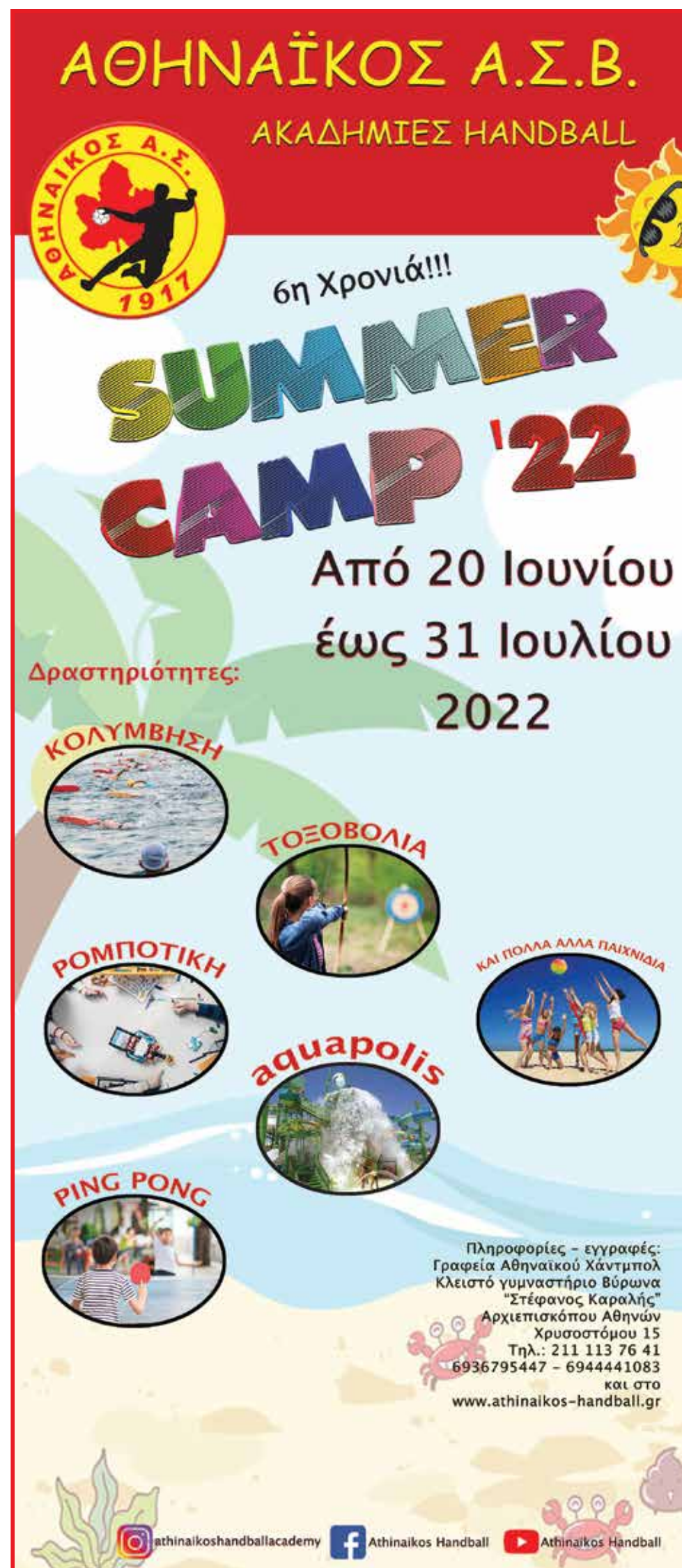

ΗΜΕΡΕΣ ΑΡΧΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ:
Παρασκευή 10, Σάββατο 11 & Κυριακή 12 Ιουνίου 2022

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:
ΕΠΙ δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Αθηναϊκός

Του **Γιώργου Ζαχαρόπουλου**

Το ιστορικό παιχνίδι του αθηναϊκού στην Ευρώπη
Η ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1991 έμελε να
γραφτεί με χρυσά γράμματα στην ιστορία του
Αθηναϊκού και της πόλης μας.

Η ομάδα του Βύρωνα βρέθηκε αντιμέτωπη με την τεράστια Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ του σερ Άλεξ Φέργκιουσον.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Ο Αθηναϊκός έκανε τη παρθενική του εμφάνιση στην Α Εθνική κατηγορία τη σεζόν 1990/91. Παρ' όλα αυτά κατάφερε γρήγορα να αποδείξει, πως δε βρέθηκε εκεί τυχαία. Αποτέλεσε μια ομάδα φόβητρο για τους μεγάλους του ελληνικού πρωταθλήματος και με ένα δυσκολοκατάβλητο σύνολο, κατάφερε να κατακτήσει την 6η θέση στο πρωτάθλημα. Όμως το μεγάλο κότάρωμα της περιόδου εκείνης ήταν η ασταμάτητη πορεία μέχρι τον τελικό κυπέλλου Ελλάδας. Μπορεί να ηττήθηκε στους διπλούς τελικούς, από τον ανώτερο Παναθηναϊκό, όμως ο Αθηναϊκός είχε ζήσει το δικό του όνειρο.

Τη σεζόν 1991/92 η ομάδα του Βύρωνα είχε επάξια μια θέση στο κύπελλο κυπελλούχων. Στην κλήρωση, ο Αθηναϊκός βρέθηκε αντιμέτωπος με το μεγαθήριο της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, η οποία μπορεί να μην διένεινε την καλύτερη περίοδο εντός Αγγλικού εδάφους, όμως κατέκτησε το κύπελλο κυπελλούχων. Το ραντεβού με την ιστορία ήταν στη λεωφόρο Αλεξάνδρας, στάδιο Απόστολος Νικολαΐδης, όπου ο Αθηναϊκός κράτησε στο μηδέν τους κόκκινους διαβόλους. Οι Λόρδοι δεν φοβήθηκαν ούτε στο βέταρο των ονείρων «Ολντ Τράφορντ», όπου ανάγκασαν τη Γιουνάιτεντ να παλέψει για 120λεπτα, ώστε να κάρψει το εμπόδιό τους. Τελικά με 2-0, στην παράταση, η αγγλική ομάδα πήρε την πρόκριση. Ο Αθηναϊκός, είχε ήδη καταφέρει πολύ περισσότερα από τις προσδοκίες των φιλάθλων, οι οποίοι πίστευαν πως οι Άγγλοι θα έκαναν περίπατο σε Αθήνα και Μάντσεστερ. Μια νεοφώτιστη ομάδα είχε καταφέρει να σταθεί εμπόδιο σε έναν πραγματικό κολοσσό του παγκόσμιου ποδοσφαίρου.

Για τον Αθηναϊκό, έμελε να είναι η πρώτη και τελευταία ευρωπαϊκή διοργάνωση, που θα συμμετάσχει. Όμως, ο τρόπος με τον οποίον αντιμετώπισε τον αντίπαλο του θα μείνει για πάντα ανεξίτηλα χαραγμένος στις μνήμες των φιλάθλων του και όχι μόνο. Για την πόλη του Βύρωνα, αποτελεί επίσης παράσημο μια ευρωπαϊκή συμμετοχή από την τοπική ομάδα.

Η νέα εποχή βρίσκει τον Αθηναϊκό στο Α΄ τοπικό Αθηνών, μακριά από τις μεγάλες δόξες της δεκαετίας του 90. Το γεγονός αυτό, όμως, δεν μπορεί να διαγραφεί το ένδοξο παρελθόν της ομάδας και τη αξία αναμέτρησης με τους κόκκινους διαβάλους.

Είχε ποτέ το Άλσος Παγκρατίου αρκούδες;

• **Σοφία Τριανταφυλλοπούλου**
Association of European Journalists
e-mail: sofia.rose1900@gmail.com

Σήμερα μπορεί να μας φαίνεται απίστευτο αλλά εν έτει 1939 όλη η Αθήνα έκανε τον περιπάτο της εκεί, για να δουν από κοντά τις 3 ακούδες που έστειλε δώρο κάποιος ομογενής, στον τότε Δήμαρχο Κοτζιά.

Όπως γράφει η εφημερίδα “Εμπρός”, στο πάρκο υπήρχαν παγώνια, πέρδικες και μια λιμνούλα με πάπιες. Όταν δε κατέφθασαν και οι αρκούδες, έγινε το αδιαχώρητο “... Αναρίθμητοι είναι οι επισκέπτες, όλο το Παγκράτι και άλλοι από πιο μακριά, μικροί, μεγάλοι, άνδρες, γυναίκες, παραμένει με μωρά, συνταξιούχοι, ευρρήκαν δουλειά!...”

Οι αρκούδες ζούσαν σ' ένα κυκλικό κλουβί 8 μέτρων, που στην άκρη του είχε μια μεγάλη γούρνα για να δροσίζονται, στη μέση είχε έναν μεγάλο ξερό κορμό φυτεμένο στο έδαφος για να γυμνάζονται και μία μικρή σπηλιά για να κοιμούνται.

10 χρόνια νωρίτερα -το 1929- το Άλσος χρησιμοποιούνταν από τους τοπικούς κάτοικους "...προς διατροφής των γειτονικών αγιών..." δηλαδή έβσκαν κατσίκες! Επί δεκαετίες Κοτζίοι λοιπόν, η πνιγμένη από άγρια βλάστηση τοποθεσία, καθαρίστηκε, μπήκαν φανοστάτες, καλωπίστηκε με παρτέρια γεμάτα λουλούδια και φτιάχτηκε μία παιδική χαρά.

Σήμερα, ευτυχώς, σε όλα τα πολιτισμένα κράτη οι αρκούδες ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον και προστατεύονται από τον νόμο.

*Άπ' ἐδῶ κι' ἕνα μῆνα περί-
 που τὸ Παγκράτι παριστάνει τὰ
 Καρπάθια καὶ τὰ Πυρραῖα. Ἐ-
 χει ἀρκούδες! Μέσα εἰς τὸ δά-
 σος του, τὸ γνωστὸν εὐλορε-
 φαλιράκουν τρία ἀπὸ τὰ θηρία
 αὐτά. Εἶνε ἡ τελευταία ἀτρα-
 εἶα, τοῦ πάρκου.

ΝΑ ΑΔΕΥΞΕ Η ΓΕΡ. ΤΙΝΤ (1929)

“Έχει γνώσιν ἡ φιλοδαμονική Ἐταιρεία ὅτι τὸ παραχωρηθὲν πρὸς ἑκμετάλλευσιν ἔλσος τοῦ Παγκρατίου χρησιμοποιεῖται πρὸς διατροφὴν τῶν γειτονικῶν αἰῶν; Ἐάν, δὲν σπεῦσῃ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἐνοικιαστάς τοῦ ὄρειου τοῦτου ἔλσους ὅπως φθάσουν τὰς ἀνεχθείσας ἐξόδους πρὸς βορρᾶν, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ πληρωφορῇ θῆ ἔτι ἔλσος Παγκρατίου ὡς ὑπόγειον πλῆον.

Nikolia

**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ**

dbú
CAFE | COCKTAILS

Cocktails

Στους περισσότερους θυμίζουν καλοκαίρι, λίγοι όμως είναι οι πιστοί λάτρεις που γνωρίζουν ότι ένα καλό κοκτέιλ μπορεί να απολαμβάνεται όλο το χρόνο!

Τα κοκτέιλ είναι ποτά σύνθετα, που παρασκευάζονται με βάση διάφορα οινοπνευματώδη ή μη, σε διάφορες αναλογίες.

Μπορούν να σας κρατήσουν συντροφιά,
να σας δροσίσουν, να σας μεθύσουν, να
σας κρατήσουν το κέφι.

Ανάλογα με το περιεχόμενό τους μπορούν να προσφερθούν σαν απεριτίφ για να διεγείρουν την όρεξη, σαν αναψυκτικά τις ενδιάμεσες ώρες, ή στο τελείωμα του δείπνου αντί του κλασσικού λικέρ.

Αν ξύπνησε μέσα σας το πάθος για κοκτέιλ, δεν έχετε παρά να προμηθευτείτε τα απαραίτητα και να μετατρέψετε το mini bar του σπιτιού σας σε μικρό πειραματικό εργαστήριο!

Αρχιεπισ. Αθηνών
Χρυσοστόμου 18
Βύρωνα
Τηλ. 2107663080

Συνεργαζόμενη εταιρεία

ERGO

ΚΥΔΩΝΙΩΝ 38 - 40, ΒΥΡΩΝΑΣ, Τ.Κ. 16232
ΤΗΛ. & FAX: 210 7641106 - ΚΙΝ: 6944303788

email: dnikolia@otenet.gr

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 693 247 2334

Μικρασιατικές Γεύσεις

Φίλες και φίλοι, στο σημερινό τεύχος, το οποίο είναι αφιερωμένο στα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή, θα σας δώσω δύο συνταγές μου, μια για το αγαπημένο σε όλους χουνκιάρ μπεγεντί, και μια για ένα λιγότερο γνωστό πιάτο, αλλά πολύ καλοκαιρινό και δροσιστικό, το χαβούτς κιοφτέσι.

Το φαγητό εκτός από απόλαυση, είναι μνήμες και παράδοση. Κάθε μπουγκιά μπορεί να σε ταξιδέψει στην ιστορία και σε προσωπικές θύμησες. Η οικογένειά μου έχει μικρασιατικές ρίζες και οι γεύσεις αυτές είναι κομμάτι της ιστορίας μας.

Καλή απόλαυση!

Χουνκιάρ μπεγεντί

Σερβίρισμα: Σερβίρουμε με τον πουρέ μελιτζάνας περιμετρικά και το κρέας με τη σάλτσα στη μέση.

Για τη συνταγή μας θα χρειαστούμε αρνάκι (μπούτι ή σπάλα) ή μοσχάρι (κιλότο ή σπάλα).

Ψιλοκόβουμε το κρέας μας σε κομμάτια ενός ή ενάμιση εκατοστού και παρασκευάζουμε ένα **ραγού:** Σοτάρουμε με κρέας με κρεμμύδι και σκόρδο. Σβήνουμε με κόκκινο κρασί και προσθέτουμε πελτέ και λίγο χυμό ντομάτας. Προσθέτουμε μυρωδικά και μπαχαρικά: αλάτι, πιπέρι, δαφνόφυλλα, μπαχάρι, κανέλλα και μπουκοβο. Χαμηλώνουμε την φωτιά και σιγοβράζουμε με σκεπασμένη την κατσαρόλα ώσπου να μαλακώσει καλά το κρέας και να δέσει καλά η σάλτσα.

Πουρές μελιτζάνας

Τρυπάμε φλάσκες μελιτζάνες με ένα πιρούνι ή ένα μαχαιράκι σε αρκετά σημεία και τις ψήνουμε στη σχάρα για περίπου 20 λεπτά από την κάθε πλευρά. Αφαιρούμε τη σάρκα από τις μελιτζάνες και τις βάζουμε σε ένα σινοτά για 24 ώρες, να στραγγίξουν καλά.

Τις χοντροκόβουμε με ένα μαχαίρι και τις αναμειγνύουμε με **ζεστή σάλτσα Μορνay** (Μορνέ), σε ίδια περίπου αναλογία.

Για τη σάλτσα Μορνay (Μορνέ): Φτιάχνουμε μια κλασική σάλτσα μπεσαμέλ (ρου λευκό, γάλα, αλάτι, πιπέρι) στην οποία προσθέτουμε κρόκους αυγών, μοσχοκάρυδο και τριμμένο κασέρι.

Χαβούτς Κιοφτέσι

ΥΛΙΚΑ

500 γρ. καρότα
Τριμμένη ψίχα από 4 φέτες ψωμιού
8 αποξηραμένα βερικοκα ψιλοκομμένα
200 γρ. ψιλοκομμένα φρέσκα κρεμμύδια
Κουκουνάρι χοντροκομμένο
2 σκελίδες σκόρδο λιωμένες
Πιπέρι καγιέν
2 αυγά
Μαϊντανό ψιλοκομμένο

Δυόσμο ψιλοκομμένο
Άνηθο ψιλοκομμένο
Αλάτι, πιπέρι
Αλεύρι και ηλιέλαιο, για το αλεύρωμα και τηγάνισμα

Για το γιαούρτι με σκόρδο:

Σκόρδο
Χυμό λεμόνι
Γιαούρτι πρόβειο
Αλάτι, πιπέρι, σουμάκ

Βράζουμε τα καρότα και τα πολτοποιούμε. Προσθέτουμε τα υπόλοιπα υλικά και ζυμώνουμε καλά. Αλευρώνουμε το τραπέζι και σχηματοποιούμε σε κροκέτες τους κεφτέδες από το μίγμα καρότου. Τηγανίζουμε σε ηλιέλαιο και σερβίρουμε με το γιαούρτι σκόρδου.

Γιαούρτι σκόρδου: Σε ένα γουδί κοπανάμε το σκόρδο με το αλάτι και το πιπέρι. Διαλύουμε το μίγμα με χυμό λεμονιού και ανακατεύουμε με το γιαούρτι. Τελειώνουμε με λίγο σουμάκ.

Βουτζά 21 & Καισαρείας, Βύρωνα, τηλ: 210 7656393

Το όνειρό μας... το μεράκι μας...
το δικό μας τεφτέρι!
Το ζεστό μαχαζί με τους όμορφους
και γελαστούς ανθρώπους, το
άψοχο έρβις και τους υπέροχους
μεζέδες σε προσιτές τιμές!

Κάθε Σάββατο, στις 21:00,
ζωντανή μουσική,
με λαϊκά-ρεμπέτικα

Άστρων Ψυθιρίσματα

Φίλες και φίλοι μου, αυτή η Νέα Σελήνη στους Δίδυμους θα μας απασχολήσει το προσεχές διάστημα, κυρίως σε γεγονότα κοινωνικοοικονομικά, όπου όλες και όλοι, αλλά κυρίως τα μεταβλητά του πρώτου δεκαημέρου και τα σταθερά του τρίτου δεκαημέρου, θα αναγκαστούν να πάρουν κάποιες κρίσιμες αποφάσεις.

Του **Μιχάλη Κλαδίτη**, ερευνητή ψυχολογικής αστρολογίας
Για προσωπική ανάλυση: 6980135602

ΚΡΙΟΣ: Κοινωνική δικτύωση, κατακτήσεις σε όλα τα μέτωπα και μια φοβερή κινητικότητα κυρίως στους τομείς της επαγγελματικής και οικονομικής αποκατάστασης.

ΤΑΥΡΟΣ: Νέο κεφάλαιο στα οικονομικά, νέο πελατολόγιο, νέοι συνεργάτες, νέοι στόχοι και κυρίως νέες ιδέες φέρνουν ευημερία και ανανέωση παντού.

ΔΙΑΔΥΜΟΙ: Γίνεστε πιο φωτεινοί, πιο σπирτόζοι, πιο ζωντανοί, πιο εκφραστικοί, πιο επικοινωνιακοί. Είστε το νούμερο ένα και τα αλλάζετε όλα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: Αφήνετε το παρελθόν πίσω, ξεκαθαρίζετε με πρόσωπα και πράγματα που σας πόνεσαν και τώρα είστε έτοιμοι να κάνετε τις απαραίτητες διορθώσεις.

ΛΕΩΝ: Οι φίλοι θα παίξουν τον ρόλο τους και σας βοηθούν να είστε ο ηγέτης και να δίνετε το έναυσμα με όλους τους τρόπους που μόνο εσείς ξέρετε.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: Η σταδιοδρομία και η καριέρα θα παίξουν τώρα πρωτεύοντα ρόλο καθώς είστε σίγουροι πως δεν κάνετε λάθος και προχωράτε δυνατά.

ΖΥΓΟΣ: Ενθουσιασμός και ταξίδι σε άλλες πολιτείες βοηθούν να φτάσετε στους στόχους και να βρείτε την ευτυχία σε όλα τα επίπεδα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: Ο όγδοος οίκος είναι το σπίτι σας και μέσα από αυτόν κάνετε τη δική σας ενδοσκόπηση, είτε σε ερωτικό είτε σε επιχειρηματικό επίπεδο.

ΤΟΞΟΘΗΣ: Η Νέα Σελήνη από μόνη της σας δίνει δυνατότητες να έρθετε κοντά στο ταίρι σας, να βρείτε την αρμονία και να κάνετε τη σχέση σας πιο επίσημη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: Με τον δικό σας τρόπο γίνεστε πιο γόνιμοι, πιο δημιουργικοί και οι νέοι στόχοι βρίσκουν έδαφος να μεγαλώσουν να σταθεροποιηθούν.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ: Έμπνευση, ερωτική διάθεση με νέους έρωτες, νέες γνωριμίες, νέα σχέδια και μια εσωτερική ανάγκη για πραγματική αλλαγή.

ΙΧΘΥΣ: Ένα ταξίδι για να έρθετε κοντά με την αγάπη σας, μετά από πολύ καιρό, θα ήταν το καλύτερο δώρο για τον εαυτό σας, γιατί τα ξαφνικά είναι πιο όμορφα.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ Α.Ε. Ο.Τ.Α.

Με υπευθυνότητα & εμπειρία αναλαμβάνουμε:

- Κατασκευές Μνημείων
- Κοπή & Επεξεργασία Μαρμάρων (κατόπιν παραγγελίας)
- Μνημόσυνα / Υπηρεσίες κυλικείου
- Αναμμα Κανδηλίων & περιποίηση μνημείων
- Στολισμούς

Πληροφορίες στα γραφεία μας εντός του Δημοτικού Κοιμητηρίου ή στο τηλέφωνο 2107641774

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 17
(εντός Κοιμητηρίου Βύρωνα) 16233 ΒΥΡΩΝΑΣ
Τ.:2107641774 F.:2107656666 Email: deadb@otenet.gr

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

“Το Ιδιαίτερο”

Μπάμπης Κοτούλας

- Δίσκοι μνημοσύνων
- Τσαντάκια
- Σακουλάκια
- Κουβέρ
- Τσουρέκια - Κέικ
- Προγράμματα αναγγελίας
- Ανθοστολισμοί
- Σέρβις

Ηρώς Κωνσταντοπούλου 79 & Νεοχωρίου 1, Βύρωνα
τηλ. 210 766 6986

www.to-idiatero.gr
To ιδιαίτερο

TABERNA
ο πεζόδρομος

Παραδοσιακή Ταβέρνα
Λάσκου 31, Παγκράτι
Τηλ. 210 76 55 592
698 740 7298

το μαγειρείο της αγοράς

οιζιτικό φαγητό στην καρδιά του Βύρωνα

Ιωάννης 16, Βύρωνας
Τηλ. 210 76 23 246
Delivery: 12:00 - 17:00
Ελάχιστη παραγγελία 4,5 €

SKOUTELOGIORGIS
MEAT & MORE

CLASS: ARISTOCRATIC
e-mail: skoutelogeorgis9@gmail.com

Κρεοπωλείο - Delicatessen
Κύπρου & Ερυθραίας 1 - Βύρωνας
Τηλ. 210 76 68 588
Παράδοση κατ' οίκον
εντός του δήμου Βύρωνα

ΦΡΟΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΣΙΒΓΟΥΛΗΣ

εμπόριο φρούτων & λαχανικών
αλόφρεσκα προϊόντα της μόνας γης!

Συβρισαρίου 1-3 & Κολοκοτρώνη
Στην πόρτα σας με ένα τηλεφώνημα
Βύρωνας - τηλ. 210 7642550
Υμηττός - τηλ. 210 7625791
Άνω Ηλιούπολη - τηλ. 210 9731646

ΤΥΡΟΠΩΛΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟ 1962 ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΛΥΚΟΥΔΗΣ
ΙΩΩΜΗΣ 16 ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΗΛ. 210-7610107
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
facebook: Τυροκομικά προϊόντα Λυκούδης
instagram: tyria_allantika_lykoudis

Η ΦΡΟΥΤΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

DELIVERY
ΝΤΑΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Φρούτα - Λαχανικά
Όσπρια - Αυγά - Κρασιά
ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Ιωάννης 9, Αγορά Βύρωνα
Τηλ. 210 7668310 - 6983 904392
www.froutagorabyrona.wix.com/1

Το Οινοπωλείο Της Αγοράς

Τοπικές ποικιλίες κρασιών που ξεχωρίζουν, από όλη την Ελλάδα!

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΡΑΚΗ, ΡΑΚΟΜΕΛΟ, ΟΥΖΟ
Μεγάλη ποικιλία σε εμφιαλωμένα

Ιωάννης 9, Αγορά Βύρωνα
Τ. 211 71 52 524
Το Οινοπωλείο Της Αγοράς
to_oionopwleion_ths_agoras

ΔΙΚΤΑΜΟ
προτόντα φτιαγμένα με έρωτα

Εξειδικευμένο Παντοπωλείο
Καραολή & Δημητρίου 63
Βύρωνας - Τηλ. 210 76 58 530
www.diktamo.gr

ΤΕΝΤΕΣ

ΠΕΡΓΚΟΛΕΣ
Κώστας Συρεσιώτης
Χρυσ. Σμύρνης 19 - Βύρωνας
210 76 47 137 - 210 69 96 060
694 78 65 772

PET SHOP ΚΙΒΩΤΟΣ

Τροφές - Αξεσουάρ - Καλλωπισμός
Καραολή & Δημητρίου 22Α
Βύρωνας - Τηλ. 213 0035921
Kivotos Pet Shop
kivotospets@gmail.com

ΕΙΔΗ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ - ΧΑΡΤΙΚΑ
Εξοπλισμοί καταστημάτων

Δέσποινα Στεργίου
Χαρτικά, Απορρυπαντικά
Πλαστικές σακούλες, Καλλυντικά
Μαγνησίας 63
Τηλ 210.7667163 6944580257

Garden Eco
Γεωπονικό Κέντρο Βύρωνα

Φυτά - Σπόροι - Χώμα - Γλάστρες
Λιπάσματα - Γεωργικά Φάρμακα
Εργαλεία Κήπου - Αυτόματο Πότισμα
Φλέμινγκ 59 & Καραολή Δημητρίου
Τ. 210 7657 457 - 6945 948 193
www.gardeneco.gr - GardenEco

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟ

Σταματίου Μαρία
Χρεμωνίδου 63 - Βύρωνας
Τηλ./Fax : 210 7664052
e-mail: hgoniatoubibliou@gmail.com

Shoe & Leather Care Accessories
Bekas
Orthopedic Comfort For Shoes
ΕΙΔΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ
Κολοκοτρώνη 80, Βύρωνας
Τηλ. 210 7641824
www.gbekas.gr
dimitris.g.bekas@gmail.com

mini
MINI-MARKET & COFFEE DELIVERY

Παραδίδουμε όλα τα είδη mini market!

DELIVERY
213 010 5906
Λαυρείας 13 Βύρωνα

Mikepcservice and gadgets

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ - SERVICE
TABLET-ΚΙΝΗΤΩΝ-LAPTOP-Η/Υ
ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

PC Service & Gadgets
Π. Τσαλδάρη 44, Βύρωνας
Τ. 211 7102355 - 6978 540404
Επισκευή και κατ' οίκον

ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ MD

Πνευμονολόγος
Φυματιολόγος

Σειρήνων 18-22
Βύρωνας, 1ος όρ.
τηλ. 211 1112100
κιν. 6944 573838
e-mail: machispil@yahoo.gr

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤ.: καθημερινά με ραντεβού

ΠΛΑΚΕΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ειδικός Παθολόγος MD
Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών

Χρυσ. Σμύρνης & Παν. Τσαλδάρη 24
Βύρωνας, 2ος όρ.
Τ./F. 210 7641302 - Κ. 6944 733 796
e-mail: pplaketas@gmail.com

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.: Δευτ. - Πέμ.: 17,30 - 21,00
Παρ. 9,00 - 14,00 / Σαββάτο με ραντεβού

PG Project G

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ - ΚΑΜΕΡΕΣ - ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΙ - ΔΙΚΤΥΑ

Ηλίας Λούης Βρυώνης & Αλέξανδρος Μητσόπουλος
Π. Τσαλδάρη 62 - Βύρωνας
2107623649 - 6979220820

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ
ΑΓΓΛΙΚΑ - ΙΤΑΛΙΚΑ - ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ - ΡΩΣΙΚΑ - ΙΣΠΑΝΙΚΑ
ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ - ΦΡΟΝΤΗΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΑΧΥΡΩΘΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Με κάθε νέα εγγραφή **ΔΩΡΕΑΝ** τα βιβλία

50% έκπτωση στη δεύτερη γλώσσα

20% έκπτωση με εγγραφή έως 30/6/2022 για το σχολικό έτος 2022-2023

50% έκπτωση στο δεύτερο παιδί

ΕCCE & ECPE
100% επιτυχία στις εξεταστικές περιόδους
Δεκεμβρίου & Μαΐου 2021

ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ 12 • 162 31 ΒΥΡΩΝΑΣ • ΤΗΛ./FAX: 210 7657214 • ΜΟΒ. 694 2839877 • e-mail: lok35mk43lk@gmail.com

ΚΑΦΕ ΟΥΖΕΡΙ
Βύρων
Των φιλάθλων

Ερμού 32, Πλατεία Φατσέα, Βύρωνας, Τηλ. 210 7668752

το Καφενεδάκι
καφέ - ουζερί - μεζεδοπωλείο
Νίκος Έξαρχος

novasports
ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ! Φορμίωνος 92

τηλ: 210 76 63 503

ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
24ωρη εξυπηρέτηση

ΚΕΝΤΡΟ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ ΟΙΚΙΩΝ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ
Νέας Ελβετίας 23 - Βύρωνας, Τηλ. 697 728 6567

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ SERVICES
SERVICE - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - ΕΜΠΟΡΙΑ

Βασίλης Χαραλαμπίδης
Καίσαρεια 36-42, Βύρωνας, ☎ 210 7643801 - 6973562080
info@xaralampopouloservices.gr

Διαφημίσεις στο ΔΗΜΟΣ & ΠΟΛΙΤΕΙΑ
με τους 5.000 αναγνώστες και τις 200.000 προβολές στην ιστοσελίδα μας!
Είναι ευκαιρία να προβάλεις την επιχείρησή σου στο έντυπο ή την ιστοσελίδα μας ή ακόμα και να συνδυάσεις πακέτα διαφημίσεων που σε συμφέρουν.
Για καλύτερη επιλογή διαφήμισης, καλέστε μας στα: 6936717421, 6943113449

δήμος & ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Δωρεάν ιατρικές επισκέψεις σε Παθολόγο, Καρδιολόγο, Ουρολόγο και Ορθοπαιδικό

Δωρεάν εξετάσεις, χωρίς συμμετοχή, με παραπεμπτικό ΕΟΠΥΥ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ CHECK UP*

*οι προσφορές ισχύουν από 1/6/2022 έως 30/9/2022

ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΓΕΝ. ΑΙΜΑΤΟΣ, ΤΚΕ, ΣΑΚΧΑΡΟ
ΓΕΝ. ΟΥΡΩΝ, ΟΥΡΙΑ, ΟΥΡΙΚΟ ΟΞΥ
ΧΟΛΗΣΤΕΡΙΝΗ, ΤΡΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΑ
HDL, LDL, SGOT, SGPT, ΚΡΕΑΤΙΝΙΝΗ

30€

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 40 ΕΤΩΝ

ΓΕΝ. ΑΙΜΑΤΟΣ, ΤΚΕ, CRP, ΣΙΔΗΡΟΣ
ΦΕΡΡΙΤΙΝΗ, ΓΕΝ. ΟΥΡΩΝ, ΣΑΚΧΑΡΟ
ΟΥΡΙΑ, ΚΡΕΑΤΙΝΙΝΗ, K⁺, Na⁺, ΑΣΒΕΣΤΙΟ
ΦΩΣΦΟΡΟΣ, ΟΥΡΙΚΟ ΟΞΥ, ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗ
HDL, LDL, SGOT, SGPT, γ-GT, LDH
ΤΡΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΑ, ΧΟΛΕΡΥΘΡΙΝΗ, ALP
ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΟΡΗΣΗ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ
PSA (ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ) Ή TEST PAP (ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ)
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ ΘΩΡΑΚΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ
ΣΠΙΡΟΜΕΤΡΗΣΗ

135€

ΠΑΚΕΤΟ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΘΛΗΣΗΣ

(ΗΚΓ, ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ,
TRIPLEX ΚΑΡΔΙΑΣ
ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΘΛΗΣΗΣ).

45€

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΩΣ 40 ΕΤΩΝ

ΓΕΝ. ΑΙΜΑΤΟΣ, ΤΚΕ, ΣΑΚΧΑΡΟ
ΓΕΝ. ΟΥΡΩΝ, ΟΥΡΙΑ, ΟΥΡΙΚΟ ΟΞΥ
ΤΡΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΑ, ΧΟΛΗΣΤΕΡΟΛΗ
HDL, LDL, SGOT, SGPT
Α/Α ΘΩΡΑΚΟΣ, ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΗΚΓ, ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ

65€

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΨΗΦΙΑΚΗ ΜΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΥΠΕΡΗΧΟΣ ΜΑΣΤΩΝ
TEST PAP (THIN-PREP)

45€

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε μαζί μας:
Αστυδάμαντος 83 Αθήνα 116 34, Τηλ.: 210 7291111